

[1984 பிப்ரவரி 23]

(ஆ) விதி 30 (3)ன் கீழ் அலுவல் வரிசை மாற்றம்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“பேரவையின் விதி 30 உள் விதி (3)-ன் கீழ் இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம் 4. அரசினர் தனித் தீர்மானம் மீதான விவாதத்தை ஒத்தி வைத்து, மற்றவற்றைத் தொடர்ந்து வரிசைப் படி எடுத்துக் கொள்ளலாம்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தொலைக் காட்சியில் வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டர்கள் மூலம் (காணொலிச் சுருள் பேழை) திரைப்படங்கள் காட்டுதல் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு 1984—தொடர்ச்சி.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று நான் இந்தச் சட்டத்தின் மீது பேசியதைத் தொடர்ந்து இன்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வீடியோக்கள் மூலம் திரைப்படம் காட்டுவதற்கும், அப்படி திரைப்படம் காட்டுகின்றபோது, பொது இடங்களில் அவைகள் காட்டப்படுமானால், அரசாங்கத்தினுடைய லைசென்ஸ் பெற வேண்டும். அதைப் போலவே வீடியோ லைப்ரரி வைத்திருப்பதற்கும், அரசாங்கத்தினுடைய லைசென்ஸ் வைத்திருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தினுடைய தணிக்கை செய்யப்பட்ட படங்கள் தான் காட்டப்பட வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், வீடியோவிலே படம் பார்ப்பதாக இருந்தாலும், பொது இடங்களில் பார்ப்பதாக இருந்தாலும், வீடியோ லைப்ரரி வைப்பதாக இருந்தாலும், அவர்கள் எல்லாம், படத்தை எடுத்த சொந்தக்காரர்கள் இடத்திலேயிருந்து, காப்பி ரைட் சம்பந்தமாக, கன்சன்ட் லெட்டர், சம்மதக் கடிதம் வைத்திருக்க வேண்டும். அப்படி இந்த ஷரத்துக்களை மீறினால், ஒரு வருடம் ஜெயில், அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், அதைப் போலவே தணிக்கை செய்யப்பட்ட படம் காட்டாமல் வேறு படத்தைப் போட்டாலும், 3 மாதம் ஜெயில், ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம். போலீஸ் அதிகாரிகள் இந்த மாதிரி, வீடுகளிலே நாம் திரைப்படங்கள் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாலும், பொது இடங்களில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாலும், அல்லது வீடியோ லைப்ரரி வைத்திருந்தாலும், லைசென்ஸ் இல்லாமல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்த இடங்களில், சென்சார் செய்யப்படாத படங்கள் காட்டப்படுகின்றன என்ற தகவல் வந்தால் போதும், போலீஸ் அதிகாரிகள் அதை நம்புவதற்குக்

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

காரணம் என்று அவர்கள் கருதுவார்களேயானால், இரவு நேரங்களில், பகல் நேரங்களில் அவர்கள் போகலாம், நடவடிக்கை எடுக்கலாம், வன்முறையைப் பயன்படுத்தலாம் அவர்களைக் கைது செய்யலாம். அவர்கள் ஜாமீனிலே வரமுடியாது என்ற ஷரத்துக்களை எல்லாம் உள்ளடக்கி இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட மன்றம் என்பது எவ்வளவு மாண்புமிக்கது என்பதைப் பற்றி எல்லாம்—இங்கே சற்று நேரத்திற்கு முன்னர்தான்,—ஓர் பத்திரிக்கை இந்த சட்டமன்றத்தைக் குறித்து ஒரு கேலிச் சித்திரம் வரைந்தது தொடர்பாக—இந்த நாட்டுக்கு நாம் நினைவு படுத்திக்கொண்டு இருந்தோம். மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிற ஒரு சட்ட முன்வடிவைப் பற்றி விவாதிக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு பேசிய பிறகு, இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும், இந்த நாட்டு மக்களுக்காக. அவர்கள் பேசுகிறபோது இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே இருக்கின்ற பிரிவுகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டுக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில், போலீஸ் அதிகாரிகள் எப்போது வேண்டுமானாலும், உள்ளே போகலாம், இரவு, பகல் என்று எந்த நேரத்திலே வேண்டுமானாலும் நுழையலாம், அவர்களாசவே திருப்திப் பட்டுக் கொண்டால் நுழையலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறபோது, வன்முறையைப் பயன்படுத்தலாம் என்று அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வன்முறையைப் பயன்படுத்துலாம் என்று இந்தப் பிரிவிலே ஏதாவது குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியப்படுத்துகிறேன். ஒரு போலீஸ் அதிகாரி, வீட்டிற்குள்ளே நுழைவதாக இருந்தால் சர்ச் வாரண்ட் இல்லாமல்—மூலச்சட்டத்தில் கூட சொல்லப் பட்டிருக்கிறது 'சுவன் பை யூசிங் போர்ஸ்',—இந்தச் சட்டத்திலே அந்த வாசகம் பரட்டிகுலராக இருக்கிறதா? இல்லையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எந்த அர்த்தத்தில் கேட்கிறார் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து அந்த சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சில அதிகாரங்கள் தரப்படுகின்ற நேரத்தில், வன்முறை என்று நாம் பயன்படுத்துகிற அந்தப் பொதுவான பொருளிலே, அது பயன் படுத்தப்படுகிறதா என்பதைத்தான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1984 பிப்ரவரி 23]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : Police is entitled to enter into a house even using force என்று தான் சட்டத்திலே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மினிமம் போர்ஸ் உள்ளே நுழையும் போது தடுத்தால் என்றுதான் இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. அ. ரகுமங்கான் : போலீசினுடைய வார்த்தையில் சொல்லவேண்டும் என்றால், போலீசினுடைய லேங்வேஜில் சொல்லவேண்டும் என்றால், ரத்தக் காயங்கள் ஏற்பட்டு, ரத்த ஆறாகப் பெருகி ஓடினாலும் கூட, அதை அவர்கள் மைனர் லத்தி சார்ஜ் என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆகவே, அந்த வாக்கியங்கள் எப்படி இருக்கிறது என்பது அல்ல பிரச்சினை.

The spirit of law must be understood and not the letter of the law

ஆகவே, மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வாய்ப்புகள் இருப்பதோடு, இப்படி படம் போடுவதற்கான லைசன்ஸ் வழங்கும் அதிகாரம்—வீட்டிலே வீட்டிற்கு இல்லை—வெளியிலே பொது இடத்திலே இப்படி வீடியோ படம் போடுவதற்கோ அல்லது வீடியோ லைப்ரரி வைத்துக் கொள்வதற்கோ லைசன்ஸ் வழங்கும் அதிகாரம் மாவட்ட கலெக்டரிடம் இருக்கிறது. சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் மாநகராட்சி கமிஷனரிடம் இருக்கிறது. அதற்கென்று சில கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன என்ற வரத்துக்களும் இங்கே சொல்லப்படுகிறது.

அது மட்டும் அல்ல, அரசாங்கம் விரும்பினால் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படக்கூடாது என்பதை அடிப்படையாக வைத்தே, இன்ன படத்தை வெளியிடலாம், இன்ன படத்தை வெளியிடக் கூடாது என்று உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பிக்கலாம்; அதே போல அரசு நினைத்தால் லைசன்ஸ் இல்லாமலே கூட யார் வேண்டுமானாலும் வீடியோ படம் போட்டுக் கொள்ளலாம், வீடியோ லைப்ரரி நடத்திக் கொள்ளலாம். படம் போடுபவர்கள் தனி நபர்களோ அல்லது நிறுவனங்களோ, அரசாங்கம் இதிலே இருக்கிற ஒரு கிளாஸ்படி, ஒரு பிரிவின்படி யாருக்கு வேண்டுமானாலும் விதிவிலக்கு வழங்கலாம் என்று இதிலே இருக்கிறது

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நேற்றைக்கே இதற்கான விளக்கத்தை தந்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஒரு தவறான கருத்தையே எடுத்துக் கொண்டு திரும்ப திரும்ப நீண்ட நேரமாக விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் பேசியொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் எவ்வளவு நேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. அது உங்களுடைய அனுமதியைப் பொறுத்தது.

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

ஆனால் அவர்கள் திரும்ப திரும்ப சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அரசு அதிகாரம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, யாருக்கு வேண்டுமானாலும் அனுமதிக்கலாம் என்பதற்காக என்று. நேற்றே சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கே இருக்கிற சட்டத்திலே தரப்பட்டிருக்கிற சில பிரிவுகளிலே, விதிகளிலே, எந்த நேரத்திலேயாவது விதிவிலக்கு தருவதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டால், தருவதற்காகத்தான் அந்த அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை. ஆகவே, மீண்டும் மீண்டும் தவறான கருத்தையே தவறான பொருளை தருகின்ற வகையிலே—அது அவருக்கு பழக்கமாக இருப்பதினாலேயே—அதை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டத்திலே இருப்பதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் போட்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்திலே யார் வேண்டுமானாலும் லைசன்ஸ் இல்லாமல் வீடியோ படம் காட்டுவதற்கு, லைப்ரரி வைத்துக்கொள்வதற்கு முடியுமா முடியாதா என்பதே சரியாக புரியவில்லை. ஏன் என்று சொன்னால்—சர்டிபிகேட் இல்லாத படம் காட்டுவதற்கு அரசாங்கம் விரும்புகிறதா இல்லையா என்பது வேறு விவகாரம். நம்முடைய அமைச்சரைப் பொறுத்தவரையில் பாரபட்சம் இல்லாதவர். உள்நோக்கம் எதுவும் இல்லாதவர். மாளிகைக்காரன், மணகுடிசைக்காரன் என்கிற வேறுபாடு பார்க்காதவர், எல்லாமே கடந்த ஒரு நிலையில் இருப்பவர்; ஆகவே அவரைச் சொல்லவில்லை. நாளைக்கு அவர் அமைச்சராக இல்லாமல் போகலாம். ஆனால் அந்த அதிகாரம் இருக்கும். பதவி யாருக்கும் நிரந்தரமானது அல்ல. ஆகவே நாளைக்கு வருகிற அமைச்சர்கள் யாராவது, யார் வந்தாலும், இந்த அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள் என்று என்ன நிச்சயம்? நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது.

நீங்கள் அப்படியெல்லாம் நடக்காது என்று வாக்குறுதி கொடுக்கிறீர்கள். ஒப்புக் கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் இதுவரையில் இப்படிப்பட்ட தப்பான காரியங்களில் இறங்கியதே இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள், ஒப்புக் கொள்கிறேன். நாளைக்கு, இந்த அதிகாரம் மிஸ் யூஸ் ஆகாது, அதை துஷ்பிரயோகம் செய்ய வாய்ப்பு இருக்காது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஆகவே அதிகார துஷ்பிரயோகத்திற்கு இதில் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டித்தான் இவ்வளவையும் சொன்னேன்.

ஆகையினால் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தச் சட்டத்திலே அப்படி விதிவிலக்கு என்னும் ஒரு அமைப்பை வைத்துக் கொண்டு வந்திருப்பது என்கிற விவகாரம் வேறு, நாங்கள் அப்படி நடக்க மாட்டோம் என்று சொல்வது வேறு. இவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லத்தான் எதிர்க்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1984 பிப்ரவரி 23]

கட்சிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே இதிலுள்ள அபாயத்தை சொன்னேன். இதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி கோபப் படுவதிலே நியாயம் இல்லை.

அடுத்து வீடியோ மூலம் திரைப்படம் காட்டுவதிலும், அதைப் போலவே வீடியோ லைப்ரரி வைத்து நடத்துவதற்கும் லைசன்ஸ் வாங்கிக் கொண்டுதான் காட்டப்பெற வேண்டும் என்று சொல்வதை எல்லாம் இங்கே விவாதிப்பதற்கு முன்பாக, அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒன்றை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

வீட்டிலே நாம் வீடியோ கேசட்டுகளை வைத்து, ரெக்கார்டுகளின் மூலம் படம் போட்டு திரைப்படம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். பார்க்கின்ற படம் சென்ஸார் செய்யப்பட்ட படமா இல்லையா என்ற ஒரு கேள்வி வருகிறது. உதாரணமாக இங்கிலீஷ் படம் ஒன்றை பார்க்கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்தப் படங்கள் பொதுவாக சென்சார் செய்யப்பட்டு வருவதில்லை. சர்டிபிகேட் பண்ணி வருவதில்லை. நீங்களோ நானோ அந்தப் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். போலீஸ்காரர்கள் வந்தால் இந்தச் சட்டத்தின்படி நம்மை கைது செய்யலாம். அதற்கு என்ன பாதுகாப்பு? என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

ஏன் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ஒருவரை பிடிக்கவில்லை என்றால் கூட, உதாரணமாக துரைமுருகனையோ, ரகுமான்கானையோ, சங்கரய்யாவையோ, நெடுமாறனையோ அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னால், திடீர் என்று வீட்டிற்குள்ளே நுழைந்து, நீங்கள் வீடியோவிலே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த இங்கிலீஷ் படத்திற்கு சர்டிபிகேட் இல்லை என்று சொல்லி ஆகவே உங்களை கைது செய்கிறோம், வழக்குப்போடுகிறோம் என்று சொன்னால், நான் 3 மாதம் ஜெயில் வாசமோ, அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதமோ அனுபவிக்க வேண்டும்.

இது அபாயம் இல்லையாயென்று கேட்க விரும்புகிறேன். நடக்காமல் இருந்தால் சந்தோஷம். இதிலே அபாயம் இருக்கிறது. எப்படி சமாளிக்கப் போகிறீர்கள்? இரண்டாவது வீடியோ மூலம் படம் பார்க்கிறார்கள். நீங்களும் பார்க்கிறீர்கள். எல்லோரும் பார்க்கிறோம். அந்தப் படத்திற்கு காப்பிரைட் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படிக் கேட்கிற போது ஒரு பிரச்னை வருகிறது. உதாரணமாக இங்கிலீஷ் படத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இதற்கு யாரிடத்திலே போய் வாங்குவது? படம் எடுத்தவர்களிடத்திலோ டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்களிடத்திலோ வாங்கமுடியுமா? அதேபோன்று, தொலைக் காட்சியிலே ஒரு நாடகம் போடுகிறார்கள். அதை நாம் கேசட்டிலே ரெக்கார்ட் செய்து வைத்துக்கொண்டு நமக்கு சௌகரியப்பட்ட நேரத்திலே போட்டுப் பார்க்கிறோம்.

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. அ. ரகுமங்கான்]

அதற்குப் போய் எங்கே காப்பிரைட் வாங்குவது? இது இரண்டாவது. மூன்றாவதாக இங்கிலீஷ் படமாக இருந்தால், இந்தப் படமாக இருந்தால் காப்பிரைட் படம் எடுத்தவர்களிடமிருந்து வாங்கவில்லை, அதற்கான லெட்டர் உங்களிடத்திலே இல்லை, என்று சொல்லி உங்களையே கைது செய்யலாம், என்னையும் கைது செய்யலாம், படம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற எல்லோரையும் கைது செய்துவிடலாம், படம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற தாய்மார்களையும் கைது செய்யலாம், வீட்டிலே பொருள்களை சோதனை போடலாம், பறிமுதல் செய்யலாம் என்ற அபாயம் இல்லாமல் இல்லை. இரவானாலும் பகலானாலும் இந்த ஒரே ஒரு காரணத்தை சொல்லி உள்ளே நுழைந்து விடலாம். இதற்கு எவ்வளவு தண்டனை தெரியுமா? ஒரு வருடம் ஜெயில், அன்ட் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், இங்கிலீஷ் படம் வருகிற நேரத்திலே ஒரு தாய், பெண்மணி படம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற போது காப்பிரைட் உங்களிடத்திலே இல்லை என்று சொல்லி என்ன தண்டனை கொடுக்கலாம் என்றால் ஒரு வருடம் ஜெயில், அது மட்டுமல்ல 'ஆர்' அல்லது 'அன்ட்' ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்பது மூலச் சட்டத்தில் இருக்கிறதா? ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் மூலச் சட்டத்திலே இருப்பதைத்தான் அப்படியே கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு வருடம் ஜெயில், ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்பது மூலச் சட்டத்திலே இருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

நான் இன்னுமொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் வீட்டிலே ஒரு திருமண நிகழ்ச்சி அல்லது முக்கியமான சம்பவம் நடக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அல்லது நம்முடைய வீட்டிலே ஒரு சம்பவம் நடக்கிறது என்று வையுங்கள், அதை வீடியோ கேசட்டிலே எடுத்துக்கொள்கிறோம், ஒரு கட்சி மாநாடு அல்லது பொதுக் கூட்ட நிகழ்ச்சியை நாம் எடுக்கிறோம் என்றால் அதை வீட்டிலோ அல்லது ஒரு பொது இடத்திலோ போட்டுப் பார்க்கிறோம் என்றால் அதற்கு என்ன தண்டனை தெரியுமா? அதற்கு கன்சென்ட் இல்லை, கன்சென்ட் வேண்டும், சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும், அதற்கும் தணிக்கை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அதைக் கொண்டுபோய் யாரிடத்திலே தணிக்கை செய்வது. உங்கள் வீட்டுக் கல்யாண நிகழ்ச்சி அதைக் கொண்டுபோய் யாரிடத்திலே தணிக்கை செய்வது? என்னுடைய வீட்டிலே நடைபெறுகிற கல்யாண நிகழ்ச்சியை நான் டேப் செய்து என்னுடைய இடத்திலே உற்றார் உறவினர்களுக்கு தாய்மார்களுக்கு போட்டுக் காண்பித்தால் அவர்கள் பார்த்தால் அதுவும் குற்றம் என்று சொல்லி தணிக்கை செய்யப் படவில்லை, சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவில்லை என்று சொன்னால் ஒரு வருஷம் ஜெயில், ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்று சொன்னால் எவ்வளவு கடுமையான சட்டம் இது?

[1984 பிப்ரவரி 23]

Mr. DEPUTY SPEAKER: with imprisonment which may extend to one year

ஒரு வருடம் என்றால் ஒரு மாதம் கூட போடலாம், ஒரு வருடம் போடலாம், புரபேஷனிலே விடலாம், நீதிமன்றத்திலே அதற்கு நார்ம்ஸ், ஸ்கேல் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் நாம் இங்கே வேண்டாம் என்கிறோம். (குறுக்கீடு) மேக்ஸிமம் தான் அது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மேக்ஸிமம், மினிமம் என்பது நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தது. பிராசிகியூட்டரைப் பொறுத்தது, கேஸைப் பொறுத்தது. ஆளைப் பொறுத்தது, அம்பைப் பொறுத்தது. அந்த அதிகாரம் நீதிமன்றத்திற்கு சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அபாயகரமானது. தலைக்கு மேலே தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற கத்தி போல் எப்போதும் அபாயம். நீங்கள் போலீசுக்குக் கொடுத்திருக்கிற அதிகாரங்கள் அதிகமானவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரிலே போகிறவர்களை திடீரென்று காரை மடக்கி இதே காரணங்களுக்காக கைது செய்யலாம், பஸ்ஸிலே போகிறவர்களை குறுக்கிட்டு இதே காரியங்களைச் செய்யலாம், இதுபோன்ற அபாயங்கள் இருக்கின்றன. கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பீனல் புரவிஷன் இந்த சாதாரண குற்றத்திற்காக டெக்னிக்கல் அபன்சிக்கு இவ்வளவு பெரிய தண்டனை கொடுப்பது சரியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

இன்னும் ஒன்றையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் படங்களைப் போடலாம், இந்தப் படங்களை போடக்கூடாது என்று சொல்லுகின்ற அதிகாரம் நம்முடைய அரசுக்கு இருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தமாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக ரொம்ப சந்தோஷம். அதே நேரத்தில் அதனால் அபாயமும் இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்கிறேன், உங்கள் ஆட்சியைப் பற்றி ஒரு விமர்சனம் செய்து படம் எடுக்கிறோம், அந்த படம் உங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதை வீடியோவிலும் வீட்டில் போட்டுப் பார்க்கக்கூடாது என்றும் பொது இடத்திலும் போட்டுப் பார்க்க கூடாது என்றும் அது சம்பந்தமாக கேசட்டுகள் இருக்கக்கூடாது என்றும் தடை உத்திரவை நீங்கள் செய்வீர்கள். இதில் அவ்வளவு பெரிய அபாயம் இருக்கிறது. இதை விட்டுவிட வேண்டும். நீங்கள் உங்கள் இஷ்டமானவர்களுக்கும் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் சலுகை காட்டி, அதே நேரத்தில் ஆளும் கட்சியை கண்டிப்பவர்களுக்கு அவர்கள் படம் கூடாது என்று சொல்லுகின்ற அபாயம் கூட இதில் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்றை கடைசியாகச் சொல்கிறேன். இந்த காப்பி ரைட் மத்திய அரசு சட்டம். உங்களுக்கு அதில் அதிகாரமே கிடையாது. காப்பி ரைட் ஆக்ட். சென்டிர்ஸ் ஆக்ட் காப்பி ரைட்

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை பார்ப்பது சென்ட்டிரல் கவர்ன்மெண்டு. அதற்குள் நீங்கள் நுழையவே முடியாது. ஆனால் நீங்கள் இப்போது காப்பி ரைட் சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் போட்டு இருப்பது Competence the Legislature-ஐ சேலன்ஜ் செய்து திரு. சத்திய தேவ் நீதிபதி அவர்கள் இன்றைக்கு சென்னை ஹைக் கோர்ட்டில் ஸ்டே கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதை வெக்கேட் செய்ய அரசு என்ன செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சட்டசம்பந்தமான விளக்கம் சொல்லுவார்களானால் ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, இதன் மூலம் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய அபாயம் என்ன என்றால் எதிர்கட்சி யினரை அடக்குவதற்கும் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு சலுகை செய்வதற்குமான அபாயம் இதில் இருக்கிறது. தமிழ் படங்கள் வருடத்தில் 9 மாதங்கள் போட வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் வீடியோவில் தமிழ் படம் 9 மாதம் போடவேண்டும் என்று சொல்ல முடியுமா? அப்போது இந்தி படமும், இங்கிலீஷ் படமும் ஒடினால் தமிழ் படத்தின் கதி என்ன வாகும்? ஆக இந்த அபாயம் இருக்கிறதா, இல்லையா? ஆக மறைமுகமாக நீங்கள் சினிமா தியேட்டர்களை ஒரு புறம் அனுமதிக்கிறீர்கள். வீடியோ தியேட்டர்களையும் ஒரு புறம் அனுமதிக்கிறீர்கள். கூடாது என்று சொல்லவில்லை. லைசன்ஸ் வேண்டும். அது போலவே அதற்கு சர்டிபிகேட் வேண்டும் என்று சொல்லி அதையும் வளர்க்கிறீர்கள், இதையும் வளர்க்கிறீர்கள். 9 மாதம் என்பது இதற்கு மட்டும் தானா. இதற்கு இல்லை என்று சொன்னால் இந்தி படமும், இங்கிலீஷ் படமும் தானே ஓடும். அபாயம் இல்லையா என்று கேட்டு, ஆக இந்த சட்டம் உள்நோக்கங்கள் நிரம்பியது, அபாயகரமானது. இதை ஒரு புறத்தில் ஒழுங்குப் படுத்துவதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் என்று பெயரளவில் சொல்லி தங்களுக்கு பிடித்தவர்கள், பிடிக்காதவர்கள் என்று வேறுபடுத்தி அவர்களுக்கு உதவி செய்கின்ற விதத்தில் போலீஸ் எக்ஸஸ் அவிழ்த்துவிடுகின்ற விதத்தில் இருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தை வன்மையாக கண்டித்து நான் அமைகிறேன் நன்றி, வணக்கம்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டுகள் சம்பந்தமான சட்டம் குறித்து மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் பின்வரும் கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாட்டில் பல முக்கியமான பிரச்சினைகள் இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் இந்த குறிப்பிட்ட பிரச்சினைப் பற்றி இவ்வளவு அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தி பல்வேறு சரத்துக்கள் கொண்ட பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு சட்ட முன் வடிவை இந்த நேரத்தில் கொண்டு வருவது அவசியம்தானா என்ற கேள்வியை நான் முதலில் கேட்க விரும்புகிறேன். காரணம் இந்த மசோதா

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1984 பிப்ரவரி 23]

பல்வேறு சிக்கலான பிரிவுகளை கொண்டிருக்கிறது. இதிலே நான் அடிப்படையில் தெரிவிக்க விரும்புவது, 7வது பிரிவில் இந்த டேப் ரெக்கார்டர்கள் மூலம் திரைப் படங்கள் காட்டுவதற்கு, கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு, புதுப்பிப்பதற்கு, இயந்திரங்கள் நிறுவுவதற்கு, உரிமைகள் வழங்குவதற்காக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை பார்க்கும் போது இந்த இயந்திரங்கள் நிறுவுவது எங்கே வருகிறது. இந்த வீடியோ ரெக்கார்டுகள் என்பது ஒரு சிறிய பெட்டி. அதை வைத்துக் கொண்டு டெலிவிஷன் படம் காட்டுகிறார்கள். அப்போது இந்த இயந்திரம் நிறுவுவது எங்கே வருகிறது. ஆனால் இதை பார்த்தால் என்ன அபாயம் வருகிறது என்றால் மினி தியேட்டர்கள் கட்டுவதற்கு செய்யப் படக்கூடிய அந்த உரிமைகள் வழங்கக்கூடிய அத்தனை விஷயங்கள் இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் உதாரணமாக எத்தனை இருக்கைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே பார்க்கக்கூடியவர்களுக்கு என்ன வசதி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்று கிராமப்புறங்களில் ஒரு வகையான தீப்பிடிக்காத கூரையினால் அந்த தியேட்டர்கள் இருக்கின்றன. அதை அதிகப்படுத்தலாம். ஆனால் அதற்கு பதிலாக இந்த வீடியோ டேப் ரெக்கார்டர்கள் மூலமாக படம் காட்டுவது என்ற அடிப்படையில் இதிலே பல ஆயிரக்கணக்கான மினி தியேட்டர்களை உண்டாக்குவது உங்களுடைய நோக்கம் என்று எங்களுக்குத் தெரிகிறது. அது சரியல்ல. இன்றைக்கு நீங்கள் எந்த சினிமா சொந்தக்காரர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ? அவர்களின் நலன்களுக்கு விரோதமான முறையில், இப்படி நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான இடங்களிலே ஏற்படுத்துவதாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அம்மாதிரி கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும், புதுப்பித்துக் கட்டுவதற்கும், இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றை நிறுவுவதற்கும் உரிமம் வழங்குவதைப்பற்றிச் சொல்கிறீர்கள். இதையே நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். இதை வீட்டிலே பார்க்கிறார்கள். டெலிவிஷன் பெட்டியோடு சேர்ந்த ஒரு சிறு கருவிதான் இது. இதற்கு இயந்திரங்களை நிறுவுவதற்கும், கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும் வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? அந்தக் கட்டிடங்களுக்குப் பின்வரும் சட்டங்கள் பொருந்தாது என்று சொல்கிறீர்கள், அது என்ன வென்றால், தமிழ்நாடு 1888 ஆம் ஆண்டு பொது வாழிடங்கள் சட்டம், 1888 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக்காவல் சட்டம், 1919 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி சட்டம், தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம், தமிழ்நாடு 1920 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் பொருந்தாது என்று சொல்கிறீர்கள்.

இதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்றால், நகராட்சி சட்டமும், ஊராட்சி சட்டமும் காவல் சட்டமும், பொதுமக்கள் கூடும் இடங்களில் கடைப்பிடிக்கின்ற விதிகளைக் கொண்டவையாக உள்ளன. அந்த விதிகளெல்லாம் இதற்குப் பொருந்தாது என்று சொல்கிறீர்கள். அந்த விதிகளுக்கு உட்படாமல் இப்படிப்பட்ட

1984 பிப்ரவரி 23]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கலாம் என்று இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வருகின்றீர்கள். இது எவ்வளவு அபாயகரமானது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பொது மக்கள் கூடும் இடங்களில் என்னென்ன விதிகள் கடைபிடிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த விதிகள் கண்டிப்பாக கடைபிடிக்கப்பட வேண்டும். இதைத் தியேட்டர் என்று சொல்கிறீர்கள். அப்படித் தியேட்டர் என்று சொன்னால் தியேட்டர்களுக்கு என்று இருக்க வேண்டிய எல்லா விதிகளையும் கடைபிடிக்கத்தான் வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட ரொம்ப ஆழமான விளைவுகளைக் கொண்ட இந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்கு இவ்வளவு அவசரமாக நிறைவேற்றுவது சரியல்ல. அரசாங்கம் தன்னுடைய நிலையைப் பரிசீலனை செய்து, தேவையானால் இதை ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவும் வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

24-வது பிரிவைப் பார்க்கும் பொழுது, கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின்படி சினிமா காட்டும்பொழுது என்னென்ன விதிகள் பின்பற்றபடுமோ, அவைகளைப் பின்பற்ற வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டதாக நான் அறிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் வர்களே, இந்தத் திரைப்பட அரங்குகளை அமைப்பதற்கு என்னென்ன விதிகள் உண்டோ, அவைகள் இதற்கும் பொருந்தும் என்று தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அது வேண்டாமென்று சொல்லப்பட வில்லை. தமிழ்நாடு சினிமா ரெகுலேஷன் ஆக்டிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற விதிகளைப் பொறுத்தவரையில் உரிமம் வழங்குகின்ற அந்த அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாநகராட்சி, போலீஸ் ஆணையாளர் ஆகியவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கின்றபொழுது அவர்கள் விதிகளுக்கு, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு எல்லாத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றுகிறார்கள். தனித்தனியாகச் சட்ட விதிகளைக் குறிப்பிட வேண்டாம் என்றுதான், முன்பே ஏற்படுத்தப்பட்ட, 1955 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட, திரைப்படச்சட்டத்தின்கீழ் உள்ள விதிகள் உள்ளன. ஒழுங்கு முறைப்படுத்துகின்ற சட்டத்திலே இருக்கின்றன. அதை வைத்திருக்கிறோம். நேற்றும் சொன்னேன், இன்றும் சொன்னேன் திரைப்படக் கொட்டகைகளுக்கு எந்த அடிப்படையிலே அரசு உரிமம் வழங்குகிறதோ, அந்த அடிப்படையிலேதான் இவைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, பிரிவு 7 (1) (டி) யில் கீழ்க்காணும் சட்டங்களில் அல்லது அவற்றின் கீழ் இயற்றப்பட்டுள்ள விதிகளில் கண்டுள்ள விதித்துறை எதுவும் மேற் குறிப்பிட்டவைகளுக்குத் தொடர்புள்ள வரையில்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1984 பிப்ரவரி 23]

இப்பிரிவின் கீழ் செய்யப்படும் விண்ணப்பம் எதற்கும் பொருந்தாது என்று சொல்லி, தமிழ்நாடு 1888 ஆம் ஆண்டு பொது வாழிடங்கள் சட்டம் போன்ற சட்டங்களைக் கூறியிருக்கிறீர்கள்.

நான் கேட்பது, பொது வாழிடங்கள் சட்டம் இதற்கு ஏன் பொருந்தாது? முனிசிபல் ஆக்ட் இதற்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லலாமா? பஞ்சாயத்து ஆக்ட், போலீஸ் ஆக்ட் போன்றவைகள் இதற்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: இவைகள் எல்லாம் ஏன் பொருந்தாது என்றால் முன்னாலே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கின்ற அந்தச் சட்டத்திலே உள்ள சட்ட விதிகளுக்குத் தேவைப்படும் எல்லா வசதிகளையும் செய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் ஹெல்த் சர்ட்டிபிகேட், பில்டிங் சர்ட்டிபிகேட் போன்றவைகளை இந்தச் சட்டத்தின்படி எந்தெந்த பாதுகாப்புகள் தேவைப்படுகிறதோ அவ்வளவையும் செய்ய தமிழ்நாடு சினிமா ரெகுலேஷன் ஆக்டின் கீழ் அவ்வளவு உறுதிகளையும் பெற்றுக் கொண்டு வழங்குகிறார். ஆகவே, பல்வேறு சட்டங்களும் குறுக்கிட வேண்டாமென்பதற்காகத்தான் அவைகள் இணைக்கப்படாமல் இந்த விதி இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-20)

திரு. என். சங்கரய்யா: அரசாங்கம் ஒத்துக் கொண்டாகி விட்டது. அப்படிப்பட்ட சினிமாத் தியேட்டர்களைக் கட்டுவதற்கான ஒரு ஏற்பாடுதான் இது. இப்போது நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், அது ஒரு அடிப்படையான கொள்கைப் பிரச்சினை. ஆனால் இப்போது நீங்கள் கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தை இதிலே பொறுத்தப் பார்க்கிறீர்கள். சினிமா தியேட்டர்களிலே அதாவது பெரிய அகலமான திரையிலே வசதியாக உட்கார்ந்து படம் பார்ப்பவர்களுக்குப் போடுவது போன்று சிறிய அளவிலான வீடியோவைப் பார்ப்பவர்களுக்கும் கேளிக்கை வரியினைப் பொருத்தக் கூடிய இப்படிப்பட்ட நிலைமை நியாயமானதா? இது ஒன்று.

இரண்டாவதாக இப்படி செய்வதன் மூலமாக சினிமாவிலே வருமானம் குறையாமல் பாதுகாப்பதுதான் என்று சொல்லிவிட்டு அதற்கு நேர் விரோதமாக நிலைமைகளை ஏற்படுத்துகிறீர்கள். அதாவது சினிமா தியேட்டருக்குச் சென்று படம் பார்க்க வேண்டும் என்பது சரிதான். ஆனால் நீங்கள் ஏற்படுத்துகின்ற நிலை அப்படிப்பட்ட நிலைமையையா ஏற்படுத்தும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இதிலே ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சினிமா தியேட்டர் வைத்திருக்கிறோம் என்றால் அங்கே பின்பற்றப்பட வேண்டிய விதிமுறைகளைப் பின்பற்றாமலும் இருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் கேளிக்கை வரியும் வசூலிக்கப்படும். உங்களுக்குத் தியேட்டர் காணவில்லை என்றால் மேலும் நூற்றுக்கணக்கான தியேட்டர்களைக் கட்டவேண்டியது

1984 பிப்ரவரி 23]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

தானே. அப்படிச் செய்யாமல் குறுக்கு வழியிலே மக்களின் பல் வேறு வசதிகளைக் குறைக்கின்ற வகையில் செய்வது சரியல்ல. அதிலே என்னென்ன கட்டணங்களை வசூலிப்பவர்கள் என்ற ஒரு கேள்வியினைக் கேட்டுப் பார்த்தால் அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. இப்படி அவர்களிடத்திலும் கேளிக்கை வரியினை வசூலிப்பது என்றால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்?

இது ஒரு சாதாரணமான சிறிய சட்ட மசோதா இல்லை. இதிலே ஆழ்ந்து அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே பல்லாயிரக் கணக்கான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப் பட்ட இடங்களில் எல்லாம் சென்று கேளிக்கை வரி வாங்கினால் என்ன நிலைமை ஏற்படும்? ஆகவே, அதுபற்றி எல்லாம் தெளிவாக இதிலே சொல்லப்படவில்லை. எனவே, இது ஒருவிதத்திலே ஜனங்களைச் சுரண்டுவதாகத்தான் அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சினிமா தியேட்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் 4-க்கு மேற்பட்ட சிலைடுகள் போடுவதைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துகிறீர்கள். சினிமா தியேட்டர்களைப் பொறுத்த வரையில் லைசன்ஸ் அதாரிட்டி சொல்வதன் படி செய்ய வேண்டும். மேலும் அங்கே என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்ஸ் வாங்கவேண்டும். ஆனால் இவை சினிமா தியேட்டர் அல்ல. கொஞ்சம் பணத்தைப் போட்டு படத்தைக் காட்டி ஏராளமான இலாபத்தை சம்பாதிப்பதற்கு வழி செய்கிறீர்கள். எனவே, இது முற்றிலும் தவறான ஒன்றாகும். இதிலே உள்ள 7-வது விதியும், 24-வது விதியும் இந்த நிலைகளைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அடுத்து லைசன்ஸ் கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில், மாவட்டங்களிலே எல்லாம் கலெக்டர் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சென்னையிலே மட்டும் காவல் துறை கமிஷனர் கொடுக்கவேண்டும் என்ற வகையிலே ஏற்படுத்தி இருப்பது என்ன நியாயம்? இங்கேயும் கலெக்டர் இருக்கிறார். ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இங்கேயும் அவர்களே கொடுக்கின்ற வகையில் செய்தால் என்ன? ஏன் அப்படிச் செய்யவில்லை?

அடுத்து செக்ஷன் 3-ன் 1-பி என்ற பிரிவிலே, வீடியோ மூலம் தொலைக்காட்சியில் திரைப்படம் காட்டுவதைத் தவிர வேறு தொழில் எதுவும் செய்யக்கூடாது என்று சொல்கிறீர்கள். அப்படி என்றால் என்ன ஆகும்? திரைப்படம் பார்க்க வருபவர்களிடம் அதிகப்படியான கட்டணத்தை வாங்கவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். இதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி ஆழமாக எண்ணிப் பார்க்கவேண்டிய பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

அடுத்து அதே பிரிவு 3-லே உள்ள 2 என்ற உட்பிரிவிலே குடும்பத்தினருக்கு மட்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்குள்ள எல்லோருக்கும் தெரியும். வீடுகளில் டி.வி-யிலே படம் போடுகின்றபோது அக்கம் பக்கத்திலே இருப்பவர்களும், சொந்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1984 பிப்ரவரி 23]

தக்காரர்களும் வந்து பார்ப்பார்கள். இது சட்டவிரோதமானது அல்ல. வீடியோ டேப் ரிக்கார்டரை வாங்கி குடும்பத்திலே இருப்பவர்களும், அக்கம் பக்கத்திலே இருப்பவர்களும், உறவினர்களும் பார்ப்பார்கள். அப்படி பார்க்கக்கூடாதா? கணவனும் மனைவியும் குழந்தைகளும் மட்டும் தான் பார்க்க வேண்டுமா? அல்லது மாமா, மச்சான் ஆகியவர்கள் வந்து பார்த்தால், அல்லது பக்கத்திலே இருப்பவர்கள் வந்து பார்த்தால் அது சட்ட விரோதமா? நீங்கள் ஏற்படுத்திய சட்டத்தின்படி அவை எல்லாம் சட்டவிரோதமானதாக ஆகின்றது. எனவே, அதிலே தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. இந்தச் சட்டத்தினைப் பொறுத்தவரையில், ஏ.எஸ்.பி. அளவிலே அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாக்களிலே டி.எஸ்.பி. அளவிலே அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே அவர்கள் விரும்பினால் ஒரு வீட்டிலே வீடியோ படம் பார்ப்பவர்கள் எல்லாம் ஃபேமலி மெம்பர்கள் தானா என்று எந்த நேரத்திலும் வந்து பார்வையிடலாம். அப்படியானால் ஏற்படுகின்ற நிலைமை என்ன? இன்னார் எல்லாம் ஃபேமலி மெம்பர்ஸ் என்ற வகையிலே சர்டிபிகேட் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமா? இப்படி எந்த நேரத்திலும் அதிகாரிகள் போய் விசாரிக்கலாம் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துகின்றது. அப்படியானால் பொதுமக்களுக்கு இதனால் எவ்வளவு பெரிய தொல்லைகள் ஏற்படும் என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். வீடுகளில் போடப்படுகின்ற வீடியோ படங்களைப் பொறுத்த வரையில், குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் என்று அழுத்தத் திருத்தமாகப் போட்டால் வரக்கூடிய அதிகாரிகள் அதற்கு என்னென்ன வகையிலே வியாக்கியானம் செய்யவேண்டுமோ, அந்த வகையிலே எல்லாம் வியாக்கியானம் செய்து, அந்தக் குடும்பத்துக்குப் பக்கத்திலே இருப்பவர்கள் பார்ப்பதைத் தடை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதனால் தண்டிக்கக்கூடிய நிலைமைகளும் உண்டாகும். ஆகவே, இந்தப் பிரிவினை நான் மிகவும் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். அதை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய் கொடுத்து வீடியோ ரெக்கார்டர் வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறார். இன்றைக்கு அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு, தங்களுடைய குடும்பத்திலே உள்ளவர்களுக்கு, அக்கம்பக்கத்திலே உள்ளவர்களுக்குக் காட்டுவதற்கு எந்தவிதமான தடையும் இருக்கக் கூடாது.

அடுத்தபடியாக, வீடியோ லைப்ரரி வைக்கக்கூடியவர்கள் பொது மக்கள் வருதற்குப் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் பார்க்கிறேன். அந்த வீடியோ லைப்ரரி கடை மாதிரி இருக்கிறது. கடையிலே சாமான் வாங்குகிற மாதிரி, வீடியோ லைப்ரரியிலே வீடியோ கேசட் வாங்குகிறார்கள். இதிலே, பொது மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமென்கிற அளவுக்கு என்ன இருக்கிறது? சாதாரண சிறிய பெட்டிக் கடை மாதிரி வைத்திருக்கிறார்கள். ரெக்கார்டுகள் வாங்குகிற மாதிரி டேப்பை வாங்குகிறவர்கள் பொது மக்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்,

1984 பிப்ரவரி 23]

[திரு. என். சங்கரம்யா]

அடுத்தபடியாக இங்கே இசைவுக் கடிதம் பற்றி குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இது பற்றித்தான் ஹைகோர்ட்டிலே வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இசைவுக் கடிதத்தை, சிறிய மினி தியேட்டர்கள், அல்லது வீடியோ ஹவுசிலே உள்ளவர்கள் வாங்க வேண்டுமென்பது ஒன்று. ஆனால், குடும்பத்திலே திரைப்படம் போட்டுப் பார்க்கக் கூடியவர்கள் அந்த இசைவுக் கடிதத்தை— காப்பிரைட்டை— உரிமையை, முதலாவது உரிமையாளரிடம் இருந்து அல்லது, அவருடைய பிரதிநிதியிடமிருந்து வாங்கி வைத் திருக்க வேண்டும் என்று உள்ளது. அதை யாரிடம் காட்ட வேண்டும்? டி.எஸ்.பி. அல்லது ஏ.எஸ்.பி. போனால் காட்ட வேண்டுமா? இன்றைக்கு டெலிவிஷனிலே வரக்கூடிய படத்தை, டெலிவிஷனிலே வரக் கூடிய நாடகங்களை, வீடியோ டேப் ரெக்கார்டர் மூலமாக படம் எடுக்க முடியும். அப்படியானால் அவர்கள், யாரிடம் அதற்கான அனுமதி வாங்குவது? அந்தப் படங்களை யார் விற்கிறார்கள்? வெளிநாடுகளிலிருந்து பல்வேறுவிதமான விளையாட்டுகள், டேப்புகள் வருகின்றன. அதை வீடியோவில் பார்த்தால் கூட அது சர்ட்டிபைட் பண்ணிய படம் அல்ல என்று சொல்லி தடுக்கலாம். வீடியோ கிளப்புகள் மற்றவைகளைப் பொறுத்த வரை வேண்டுமானால் சரி. ஆனால், வீடுகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் அது எப்படி சரியாகும்? நாங்கள் சொல்லக் கூடியவைகளை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்வீர்களா என்பது வேறு விஷயம். மாண்புமிகு ரகுமான்கான் சொன்னார் எவ்வித தடையும் இருக்கக் கூடாது என்று. அவர் சொல்லக் கூடிய விதத்தில் வித்தியாசம் இருக்கலாம். ஆனால், ஒரு அரசியல் கட்சி மாநாடு, அல்லது குடும்பத்தினர் திருமண விழா, வீட்டு நிகழ்ச்சி என்று அதைக் கூட வீடியோவில் படம் எடுக்க முடியும். அதை வீட்டிலே போட்டுக் காண்பித்தால் அதற்கு யாரிடம் உரிமை வாங்குவது? இதை எல்லாம் நாம் பார்க்கப் போகிறோம். நான் தெரிவிக்க விரும்புவ தெல்லாம், ரொம்ப தூரத்திற்கு தனிப்பட்ட மனிதர்களுடைய உரிமைகளிலே ஆழமாக நாம் பிரவேசித்து, அவர்கள் உரிமைகளைப் பாதிக்கும் காரியங்களைச் செய்வோம் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, இசைவுக் கடிதத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், குடும்பத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், அது இருக்கக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக காப்பிரைட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும், நேற்றுக் கூட ஜஸ்டிஸ் சின்னப்ப ரெட்டியார் கூறி இருக்கிறார்கள், காப்பிரைட் உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும், எழுத்தாளர்கள் உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று. நான் கேட்க விரும்புகிறேன், ஒரு படத்தை எடுக்கக் கூடியவர்கள், அவர்களே வீடியோ எடுக்க வேண்டியது தானே. யார், யார், எந்த படத்தை எடுக்கிறார்களோ அவர்களே அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறையிலே, அவர்களுடைய படத்தை, அதன் மதிப்பை வைத்து, டேப் செய்து வெளியிட வேண்டியது தானே. ஆனால், என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால், அவர்களுடைய ஸ்டுடியோவிலே வேறு விதத்தில் எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1984 பிப்ரவரி 23]

ஸ்டுடியோவிலே படம் எடுக்கப்படுகிறது என்றால், அங்கே உள்ள செக்யூரிடியைப் பலப்படுத்துங்கள். அந்தப் படம் எடுக்கிற முதலாளிகளுடைய ஏற்பாட்டைப் பலப்படுத்துங்கள். அதை விட்டு விட்டுப் பொதுமக்கள் பார்க்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ்ப் படங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் சொல்ல முடியும். மற்ற மொழிப் படங்கள் எங்கே இருந்து வருகின்றன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் யாருக்குத் தெரியும். இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு சர்க்கார் காப்பிரைட் இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதால் பிரச்னை தீரப் போவதில்லை.

ஒன்றே ஒன்றை வற்புறுத்துகிறேன். போர்னோகிராபி—ஆபாசப் படங்களைப் பார்க்கக் கூடாது. ஆனால், அதற்கு இப்பொழுது சட்டம் தேவையில்லை. தமிழகத்திலே ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறது. வீடியோ டேப் ரெக்கார்டர்கள் வருவதற்கு முன்னால், பல பெரிய பசை உள்ளவர்கள், வீடுகளிலே தியேட்டர்கள் போலப் போட்டு, ஆப்பரேட்டர்களைக் கொண்டு வந்துதான் ஆபாசப் படங்களைப் பார்த்திருப்பார்களே தவிர, வீடியோ டேப் ரெக்கார்டர்களை வைக்கவில்லை. பல பேர்கள் பிடிபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மக்களுடைய கலையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால், மக்களுடைய மனோபாவம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால், ஆபாசப் படங்களைத் தடை செய்ய என்ன நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அதை நாங்கள் ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். காரணம் நாட்டினுடைய எதிர்காலத்தை, ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடிய பிரச்னை. அவர்களுடைய மனோபாவத்தைப் பொறுத்த பிரச்னை. ஆகவே, அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

அதற்கடுத்தபடியாக, இன்னொன்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். 11-வது விதி (1)-வது பிரிவிலே பொதுமக்களுடைய அமைதிக்குப் பங்கும் விளைவிப்பதாக இருந்தால் நிறுத்தி வைக்கலாம் என்று இருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன், வீடியோவிலே போடக் கூடிய படங்களைப் பொறுத்த வரையில் சான்றளிக்கப்பட்ட படங்களைத்தான் போடவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். சான்றளிக்கப்பட்ட படங்கள் போடும்போது பொதுமக்கள் அமைதிக்குப் பங்கும் விளைவிப்பது எங்கே வருகிறது? அதை நிறுத்தி வைப்பதற்கு பிரச்னை எங்கே இருக்கிறது? அப்படியானால் சான்று அளிக்கப்படுவதிலே கோளாறு இருக்கும். சான்று அளிக்கப்பட்ட பிறகு அதைப் போடக் கூடாது என்று தடுப்பது பல பிரச்னைகளை உருவாக்கும் 11 (1) உப பிரிவை ஏன் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்றே தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக் கூடிய வேலையை பாதித்து அதற்கு ஒரு அப்பீல், அதற்கு பரிசீலனை, அதை நீக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் போன்ற வேலைகள் எல்லாம் வருகின்றன. பிறகு தண்டனை என்ற பிரச்னை. நான் சொல்கிறேன் இதை தண்டனைக்குரிய பிரச்னையாக மாற்றக் கூடாது.

1984 பிப்ரவரி 23]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அதுமட்டுமல்லாமல் 10-வது பிரிவை மீறினால் சான்றறிக்கப் பட்ட படங்களைத் தவிர வேறு படம் பார்த்தால் 3 மாதம் தண்டனை. மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் சொன்னார் 3 மாதம் என்றால் 3 மாதமல்ல 3 மாதம் வரையில் என்று; அவர் வக்கீல். நான் கேட்கிறேன் 3 மாதம் வரை தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா? ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா? எத்தனையோ கடுமையான குற்றங்களை கண்டுபிடிக்க வேண்டிய இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் தண்டனை என்பது சரியாகாது. தண்டனை கொடுப்பது என்றால் அதிகப்படியான நிலைமையை மதிப்பதாகும். மற்றப் பிரிவுகளை மீறினால் ஒரு வருஷம் தண்டனை. இன்னொன்று கேட்கிறேன், பிடியாணை இல்லாமல், வாரண்ட் இல்லாமல் கைது செய்வது; இப்போது போலீஸ் அதிகாரிகளே இல்லை. அவர்கள் கைது செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதே அது மிக மிக கடுமையானது. மிக மிக தவறானது. நீங்கள் சொல்வீர்கள் ஏ.எஸ்.பி., டி.எஸ்.பி. க்குத் தானே அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று. அவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் அதிகமாக இல்லை என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள். சர்க்கர் இன்ஸ்பெக்டர்களிடத்தில் அதிகாரத்தைக் கொடுப்போம், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களிடத்தில் அதிகாரத்தைக் கொடுப்போம் என்று சொல்வீர்கள். அது போன்ற விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இரவிலே, பகலிலே வீடுகளிலே சோதனை செய்வது என்பது இருக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல இதிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நியாயமாக சந்தேகத்திற்கு உட்பட்டவர்களை அவர்கள் கைது செய்து மாஜிஸ்ட்ரேட் முன் கொண்டு வரலாம். இது மிகுந்த தொல்லைகளை மக்களுக்கு உண்டாக்கக் கூடியது என்று சொல்கிறேன். இது மிகவும் தவறானது. அதே போல விதிவிலக்கைப் பற்றி சொன்னார்கள். நான் கருதுகிறேன், இந்த விதிவிலக்கு என்பது என்னவாகும் என்றால்—ஆழமாகப் பார்க்கிறபோது எனக்குப்படுகிறது—இது பணம் சம்பாதிப்பதற்காக ஒரு தொழிலாக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களிடத்திலே உருவாகும். இது தியேட்டர்களை பாதிக்கும். அப்படி வருகிற போது சில பேருக்கு அனுமதி கொடுக்கப்படும்; சில பேருக்கு கொடுக்கப்பட மாட்டாது. இதில் சரத்துகளில் விலக்குகள் அளிக்கப்படும் என்று சொன்னால் அது தவறாக துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுவதற்கு வழிவகை இருக்கும். அதை வழங்குவதிலே யார் யாருக்கு வழங்குவது என்று போட்டிகள் உருவாகும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் உள்ள இந்த அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எதிர்க்கிற காரணத்தாலே, இன்றைக்கு அவசரச் சட்டம் போட்டு விட்டோம் ஆகவே இதை எப்படியாவது நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கருதாமல், பொது மக்களுடைய நலன் கருதி,

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1984 பிப்ரவரி 23]

அரசாங்கத்திற்கு இதிலே வீண் பிரச்னைகள் ஏற்படக் கூடாது என்ற காரணத்தாலே சொல்கிறேன், இருக்கிற சரத்துக்களை மீண்டும் பரிசீலனை செய்வது அவசியம். தேவையானால் தியேட்டர் முதலாளிகளை, தேவையானால் மற்றவர்களை, ஸ்தாபனங்களை கலந்து இதில் ஒரு முடிவிற்கு வரலாம். ஆனால் நீங்கள் அதைச் செய்யாது இந்த முடிவிலேயே நின்று விடுவீர்களானால் அது சரியல்ல என்பதைக் கூறி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக இந்த வடிவிலே இருக்கிற சட்டத்தை கடுமையாக எதிர்க்கிறேன் என்று தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அரசின் வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டர் சட்டத்தின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நகரங்களில் மட்டுமல்லாமல் கிராமங்களிலும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் வியாபார ஸ்தலங்களில் இந்த வீடியோக்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக வீடியோ கேசட் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் சினிமாக்களுக்கு செல்லக்கூடியவர்கள் குறைந்து, தியேட்டர்களுக்கு வருமானம் குறைந்து விடுகிறது என்ற காரணத்தால் அவசரச் சட்டமாக கொண்டு வந்து, இப்போது சட்டமுன் வடிவு வந்திருப்பதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். கேசட்டைப் பொறுத்த வரையில் அனுமதி பெற்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் அனுமதியில்லாமல் பார்ப்பதற்கும் சிறு தண்டனை கொடுப்பது என்று இருப்பதால் இது கடுமையான சட்டம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அனுமதி பெற்று நடத்தவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, வீடுகளில் இருப்பவர்கள் அனுமதி பெற வேண்டியது இல்லை என்று சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. வீடுகளில் என்று சொல்கிறபோது சினிமாத் தியேட்டரைப்போல அந்த வீடியோ கேசட்டுகளைப் போடுவதற்கு ஒரு பெரிய திரையரங்கு தேவையில்லை. சிறிய அறை இருந்தாலே போதும். அதிலேயே போட்டுக் காட்ட முடியும். ஆனால் வீட்டிலே இருப்பவர்கள் திரையரங்குகள் இல்லாமல் கூட 10 பேர், 8 பேரை வைத்துக்கொண்டு இதைக் காட்டிக்கொண்டு இருந்தால், அதைப் போலீசார் கண்டுபிடித்து, அவர்களைக் கைது செய்யலாம், முன்வாரண்டு இல்லாமல் கைது செய்யலாம்.

இன்னொன்றையும் இந்தச் சட்டத்திலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சினிமா தியேட்டர்களுக்கு இருக்கும் அந்தச் சட்டத்தையே இதற்கும்

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு தி. கா. நல்லப்பன்]

கொண்டு வருவதாக குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது. பொதுமக்களின் அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிப்பதாக உள்ளது என்று ஒருதினால், தொலைக்காட்சியில் வீடியோ கேசட் ரிகார்டுகள் மூலம் திரைப்படம் காட்டுவதை கட்டுப்படுத்தும் ஆணை பிறப்பிப்பதன் மூலம் நிறுத்தி வைக்கலாம் அவ்வாறு நிறுத்தி வைக்கும்போது எவரும் காட்டக்கூடாது—அதாவது அவரும் காட்டக்கூடாது, மாநிலத்தில் உள்ள மற்ற யாரும் காட்டக் கூடாது என்று மாநிலத்தில் முழுமையாக யாரையும் எந்தப் பகுதியிலும் காட்ட அனுமதிக்க முடியாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிப்பது என்று யாரால் எப்படி முடிவு செய்வது? அமைதிக்கு பங்கம் விளைவிப்பது என்று சொல்லும்போது குறிப்பாக 1966-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் சமயத்தில் ஒரு படம் காட்டப்பட்டது. அது பொதுமக்களின் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுவதாக இருந்தாலும் கூட ஒரு கட்சிக்குச் சாதாரமாக இருக்கும்போது காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தப் படத்தால் அமைதிக்கும் பங்கம் ஏற்படாது என்று கூறினார்கள். ஆகவே, இந்த அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுவது என்பதை யார் முடிவு செய்வது என்பதை திட்டவாட்டமாக முடிவு செய்யவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அனுமதி பெறாமல் நடத்துவதாக இருந்தால், பிடிவாரண்ட் இல்லாமல், முன் எச்சரிக்கை இல்லாமல் அவர்களைப் பிடித்து சிறை தண்டனை விதிக்கலாம் என்று இருப்பது ஒரு கொடுமையான தண்டனை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்னொன்று சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் பேரஸீஸ் துறையிலும், ஏனைய இடங்களைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் முன் அனுமதி வழங்கலாம் என்று இந்தச் சட்டத்திலே கூறப்பட்டு இருந்தாலும் ஏற்கனவே இருக்கும் பல்வேறு மாவட்டங்களில் அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் விருப்பு வெறுப்புகளைப் பொறுத்து தியேட்டர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பொறுத்தவரையில் இந்த அனுமதி சொடுப்பது என்பதை தனியாக ஒரு இலாசா அமைத்து அவர்கள் மூலம் இந்த அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டம் 11-1-1984-ல் இருந்து 4 வாரத்திற்குள் அதாவது 11-2-1984-க்குள் அமலுக்கு வந்ததாகக் கருதப்படும். இன்றைய தினம் நாம் இங்கே விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அப்படி காட்டக்கூடியவர்களைக் கைது செய்யும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஏன் முன் அனுமதி பெறவில்லை என்று அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆகவே, இம்மாதிரியான கொடுமையான சட்டத்தை எதிர்த்து அமர்கிறேன். (குறுக்கீடு).

[1984 பிப்ரவரி 2]

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே பேசுவதற்கு பெயர் கொடுத்திருக்கிற பட்டியலில் உங்களுடைய பெயர் இல்லை.

(முற்பகல் 11-40)

திரு. துரைமுருகன் : சட்ட முன்வடிவுகளில் பேசும்போது, பெயர் கொடுத்தவர்கள்தான் பேச வேண்டுமென்றில்லை; மற்றவர்களும் பேசலாம். நான் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை, ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவின்மீது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலேயும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் காங்கிரஸ் கட்சிகளின் சார்பிலேயும் நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நான் மாண்புமிகு அமைச்சரிடம் ஒன்றை மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அதற்கும் சேர்த்து பதில் அளித்துவிடுவார்கள். இதிலே 'பப்ளிக் வியூயிங், பிரைவேட் வியூயிங்' அதாவது தியேட்டரிலே போய் உட்கார்ந்து படம் பார்ப்பது வீட்டிலே உட்கார்ந்து பார்ப்பது என்று இரண்டு நிலை இருக்கிறது. நேற்று உயர்நீதிமன்றத்தில் ரிட் பெட்டிஷன் ஒன்று போட்டிருக்கிறார்கள். வீட்டிலே உட்கார்ந்து படம் பார்ப்பதை தடுக்கக் கூடாது என்று ஸ்டேட் மென்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பணம் போட்டவர்கள் நாங்கள் எல்லாம் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள்; அரசாங்கத்திற்கு வரி கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது வேறு விவகாரம், நான் அதற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. என்னுடைய வீட்டில் அல்லது ஒரு தனி மனிதன் வீட்டில் உட்கார்ந்து படம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறபோது நண்பர் அல்லது சொந்தக்காரர் ஒருவர் அங்கே வருகிறார். இந்த மசோதாவிலே 'பாமிலி மெம்பர்' என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். வீட்டுக்கு வந்தவரை நீ பாம்லி மெம்பர் அல்ல, வெளியே இரு, நான் படம் பார்த்துவிட்டு வருகிறேன் என்று சொல்ல முடியுமா?

இரண்டாவது பிரச்சனை, மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட 49-வது இனம் இந்த 'காப்பி ரைட் சென்சார்' செய்வது. மத்திய அரிசிடைமருந்து அந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள நமக்கு உரிமை இருக்கிறதா? இதிலே நம்முடைய இஷ்டத்திற்கு சட்டம் போட முடியுமா?

வீட்டிலே கொண்டு வந்து போலீசை விடுவது தவறான காரியம். இதிலே நிறைய இம்ளிகேஷன் வந்துவிடும். அமைச்சரவர்கள் இதை பரிசீலனை செய்து, கவனம் செலுத்தி, இந்த சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 பிப்ரவரி 23]

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே விவாதத்திற்கு வைத்திருக்கிற இந்த தொலைக் காட்சியில் வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டர்கள் மூலம் திரைப்படங்கள் காட்டுதல் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவின் மீது காங்கிரஸ் கட்சியைத் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ரகுமான்சான் அவர்களும், துரை முருகன் அவர்களும், மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே திரு. நல்லப்பன் அவர்களும் சில சந்தேகங்களை எழுப்பி, அந்த ஐயப்பாடுகளைப் போக்கினால், எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதை இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற கருத்தில் சில பிரச்சினைகளை இங்கே முன் வைத்திருக்கிறார்கள்.

எவ்வளவோ முக்கியமான பிரச்சினைகள் இருக்கிறபோது இப்போது இந்த சட்ட முன்வடிவு தேவையா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும் கேட்டார்கள். நாமெல்லாம் நாள் தோறும் செய்தித் தாள்களைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டிலே என்ன நடக்கிறது என்பதை செய்தித்தாள்கள் மூலம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். நான் நேற்றே சொன்னேன். இன்றைக்கு இந்த வீடியோ பைரசி என்று அழைக்கப்படுகிற திருட்டுத்தனமாக வீடியோவை பயன்படுத்தி திரைப்படம் காட்டுகிற இந்தத் தொழில் இந்தியா முழுவதும் அல்ல உலகம் முழுவதும் இன்றைக்கு மிகப் பெரும் பிரச்சனையாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திய அரசின் சார்பிலே மத்திய அமைச்சர்கள் மிக விரைவிலே கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு ஆய்வு நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்வேறு மாநிலங்களிலே இதற்கான தடைச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதை எப்படி தடுப்பது, ஒழுங்கு படுத்துவது என்ற அந்தப் பிரச்சனையிலேதான்—எதற்குள்ளே நுழைந்தாலும் அதிலிருந்து சட்டத்தினுடைய சந்து பொந்துகளை பயன்படுத்திக்கொண்டு வெளியே வந்து சமூகவிரோதமான காரியங்களுக்கே தங்களுடைய திறமையை, அறிவை, ஆராய்ச்சியைப் பயன்படுத்துகிற சமுதாய விரோதிகள் இன்றைக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்த காலத்தில் விஞ்ஞானம் நமக்கு கண்டுபிடித்துத் தந்திருக்கிற ஒரு அற்புதமான சாதனத்தை சமூகத்தை அழிப்பதற்கும், சமூகத்தை கறைப்படுத்துவதற்கும் சமுதாய மக்களைக் கெடுப்பதற்கும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற ஒரு கொடிய நோய் போன்ற இந்த வீடியோ திரைப்பட தொழிலை தடை செய்ய வேண்டுமென்ற மிக நெருக்கடியான சட்டத்திலே இந்த நாடும் வந்து கொண்டிருக்கிறது; இந்த உலகமும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. பிரிட்டனிலே மிகக் கடுமையான சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, நீங்கள் இங்கே இப்போது குறிப்பிட்டு அச்சத்தோடு இதற்கு

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 3]

விளக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, வீடுகளுக்கு உள்ளே யாராவது அந்த வீடியோ படத்தைப் போட்டு பார்த்தால், இந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி காவல்துறையினர் உள்ளே புகுந்து தொல்லைப் படுத்தமாட்டார்களா, வேண்டுமென்றே தொல்லைப்படுத்தி அவர்கள் மீது வழக்கு போடமாட்டார்களா என்று; அப்படியே பிரிட்டனில் சட்டம் கொண்டு வந்து இருப்பதால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள இந்த டேப்களை வீடியோ நாடாக்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற தனியார்கள் கூட, இது என்னுடையது அல்ல என்று சொல்கிற சூழ்நிலையை பிரிட்டனில் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். நாம் அந்த அளவிற்கு போகப் போகிறோம் என்று நான் சொல்லவில்லை. உங்களுடைய சந்தேகத்தை தெளிவாக்க நான் அரசின் சார்பாக உறுதியாக பதில் அளிக்க இருக்கிறேன். ஆனால் நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் பேசும்போது, திரைப்படத் தொழிலை பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வருகிறீர்களா என்று குறிப்பிட்டார். திரைப்படத் தொழில் பாதுகாக்க வேண்டாத தொழில் என்று இப்போது அவர்கள் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. அந்தத் திரைப்படத் தொழில் மீது இவ்வளவு கோபம் அவருக்கு வரக் கூடாது. ஏனென்றால், நாமெல்லாம் திரைப்படத்திலிருந்து வளர்ந்தவர்கள், வந்தவர்கள். ஆகவே, திரைப்படத் தொழில் அழிந்து கொண்டு வரவேண்டுமென்று அவர்கள் வேறு ஏதாவது காரணத்தை எண்ணிக் கொண்டிருந்தால், அது—

-அவலை நினைத்துக் கொண்டு உரலை இடிப்பது போன்ற காரியமாகுமே தவிர, அந்தக் கோபத்திற்கும், திரைப்படத் தொழில் அழிவிற்கும் சம்பந்தம் அல்ல. திரைப்படத் தொழிலை பாதுகாப்பதற்கு மட்டும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு அல்ல என்பதை நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு உலகத்திலே விஞ்ஞானம் வேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புகள் மனித சமுதாயத்தை வாழ வைப்பதற்காகவா அல்லது அழிப்பதற்காகவா என்பது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக விவாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, மனித சமுதாயத்தை அழிப்பதற்காக விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்புகள் அல்ல என்பதை நாம் எப்படி ஒப்புக்கொள்கிறோமோ, அது போல மனித சமுதாயத்தின் ஒழுக்கத்தைச் சிதைக்க, கட்டுப்பாட்டைக் குலைக்க, விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்ற முறையில் இன்றைக்கு உலகம் முழுவதும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கேயோ பற்றிய நெருப்பு நம்மிடத்தில் பற்றிக் கொண்டு, பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, உலகச் சூழ்நிலையில், வேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்த விஞ்ஞான உலகத்தில் இப்போது இந்த நோய் நம்முடைய நாட்டையும் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. வீடியோ பைரசி - பெரிய கொள்ளை நோயாக தொற்றி பரவிக் கொண்டிருக்கிறது.

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னார். எங்கேயோ ஒரு சிறிய இடத்தில், சிறிய பெட்டியை வைத்துக் கொண்டு வீடியோ டெலிவிஷன் வைத்துக் கொண்டு, படத்தைக் காட்டுகிறார்கள்? அதை தடுக்கிறீர்களே என்று கேட்கும்போது, மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற கட்சித் தலைவர் அவர்களா, மாண்புமிகு சங்கரய்யாவா இதைக் கேட்கிறார் என்று நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு நாள்தோறும் வருகிற செய்திகளைப் பார்த்தால், நாளிதழ்களில் பார்த்தால், அதில் வருகின்ற படங்கள், குற்றங்கள் அதிகரித்து, சமுதாயத்தைக் கெடுக்க முனைகிறார்களோ என்று பார்க்கிற போது, நெருப்பு பிடித்து விட்டது என்று தெரிந்த பிறகு, அதை அணைக்க வேண்டிய அவசரமான முனைப்பிலே அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது, நீங்கள் இவ்வளவு அச்சத்தோடும், அல்லது ஐயப்பாட்டோடும், இந்தச் சட்டத்தை அணுகுகிறீர்களே என்பதைத்தான் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினரா இப்படிப் பேசுகிறார் என்று அமைச்சர் கேட்கிறார். நாங்கள் பேசுவது முற்றிலும் நியாயமானது. நாங்கள் சொல்வது, வீடுகளிலே பார்க்கக் கூடிய வர்களுக்கு எந்தவிதமான தொந்தரவும் இருக்கக்கூடாது. மற்ற படி இந்தப் படங்களைப் பொறுத்த வரையிலும், அண்ணா தி.மு.க. வைக் காட்டிலும், தமிழகத்தினுடைய மொராலிட்டியைப் பாதுகாப்பதிலே, ஆபாசப் படங்களைத் தடுப்பதிலே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முன்னணியில் இருக்கிறது. உதாரணமாக, தமிழ்நாட்டிலே போடப்படக்கூடிய ஆபாசப் படங்களுக்காக, அதைத் தடை செய்வதற்காக நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறீர்களா? அப்படி நீங்கள் எடுத்தால் அதை நாங்கள் வரவேற்போம். ஆகவே, ஆபாசப் படங்களை தடை செய்வதற்கு வேறு சட்ட விதிகள் இருக்கின்றன. அதற்காக இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை. ஏற்கனவே இந்த ஆபாசப் படங்களைத் தடை செய்வதற்கு அதைத் தண்டிப்பதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. அதை இன்னும் கடுமையாக கடைப்பிடிக்க வேண்டும். நீங்கள் இன்னும் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுங்கள். ஆனால், அதற்கும், இதற்கும் என்ன சம்பந்தம். இதை ஆட்சேபிப்பதற்கு நாங்கள் கூறியது வேறு காரணங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் வீடுகளுக்குள்ளே போட்டுக் காட்டுவதை தடுக்கின்ற அந்த வகையிலே ஏற்படுகின்ற அச்சத்தை பற்றிக் குறிப்பிட்டதை நான் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு தொழிலாக, வியாபாரமாக எந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்கும் உட்படாத வியாபாரமாக, இந்த நாடு மூழுவதும் பரவிக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் நடத்தப்படுகிற இந்த

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 2]

நிகழ்ச்சியைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே, அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். ஒரு சிறிய உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். ஒரு இடத்திலே ஒரு சிறிய டீ கடை என்று இருக்கிற அளவிலே உள்ள இடத்தில் மிகப் பெரிய கூட்டம், ஒரு நாளைக்கு, 5 காட்சிகள், 6 காட்சிகள் நடத்துகிறார்கள். ஒருவருக்கு 20 ரூபாய் வசூலிக்கிறார்கள். 70 பேர்கள் அங்கே உட்காருகிறார்கள். ஒரு காட்சிக்கு 1,400 ரூபாய், 1 நாளைக்கு 5 காட்சிகள் என்றால், 7,000 ரூபாய். ஒரு மாதத்திலே 2 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ரூபாய். நான் அவர்கள் ரூபாய் சம்பாதிப்பதைப் பற்றி பார்த்துப் பொறாமைப்படவில்லை. சம்பாதிக்கிறார்களே என்று நான் எண்ணவும் இல்லை. 20 ரூபாய் கொடுத்து அந்தப் படத்தைப் பார்க்கப் போகிறார்கள் என்றால், இந்த நாட்டுக்குள்ளே, திருட்டுத்தனமாக கடத்தி வரப்பட்ட, சென்சார் செய்யப்படாத ஆபாசங்கள் நிறைந்த ஒரு வெளிநாட்டுப் படம். அங்கே அதிகாரிகள் போய் கேட்கிறபோது, நாங்கள் வீடியோ பார்லர் நடத்துகிறோம், டீ கடை நடத்துகிறோம், நாங்கள் இந்த 20 ரூபாய் வாங்குவது என்பது படம் காட்டுவதற்காக அல்ல, அவர்களுக்கு டிபன் தருகிறோம், பலகாரம் தருகிறோம், காப்பி தருகிறோம், அதற்காகத்தான் நாங்கள் கட்டணம் வசூலிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இப்படி சட்டத்தை ஏமாற்றுவது, சமுதாயத்தை பாழ்படுத்துவது என்கிற வகையிலே, நிகழ்ச்சிகளை வளர்த்துக் கொண்டு இருக்கிற சூழ்நிலைகள் நகர்ப்புறங்களில் மாத்திரமல்ல, ஒன்றும் அறியாத பாமர மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற கிராமப் பகுதிகளிலே இன்றைக்குத் தீ போல், காட்டுத்தீ போல் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் போல், அந்த வீடியோ பார்லரிலே, ஒரு குறிப்பிட்ட பார்லரிலே, வெளிநாட்டிலேயிருந்து வந்த, சென்சார் செய்யப்படாத படம் ஒன்று காட்டப்பட்டது, அதன்மூலம் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் கேட்பது நீங்கள் ஏற்கனவே இருக்கிற அந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அதை தடை செய்து நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா? இல்லையா? அப்படி எடுக்க வேண்டியதுதானே?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கே தான் வருகிறேன். ஏற்கனவே டெலிவிசன் கிடையாது. வீடியோ கிடையாது. வீடியோ டேப் கிடையாது. வீடியோ ரெக்கார்டர் கிடையாது. இது விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்பின் விளைவாக புதியதாக வந்திருக்கின்ற கருவிகள். நமக்கு இருக்கிற சட்டம் எல்லாம் திரைப்படங்களை ஒழுங்குபடுத்துகிற சட்டம், அவர்கள் போய் கேட்டவுடனே, ஹை கோர்ட்டிலே ரிட் போட்டு ஸ்டே வாங்கினார்கள். நீங்கள் எந்தச் சட்டத்திற்குள்ளே என்னை வந்து பிடிக்கிறீர்கள், இது திரைப்படத்திற்குள்ளே வராது, நான் சினிமா காட்டவில்லை, நான் டெலிவிசன் காட்ட வைத்திருக்கிறேன். டெலிவிசனுக்கு என்னிடம்

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

லைசென்ஸ் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த வி.சி.ஆர். என்று சொல்கிறபோது, வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டர் அதற்கு சட்டம் தேவையில்லை, அனுமதி தேவையில்லை, நான் அதை வேண்டுமானாலும் காட்டுவேன், நான் அந்தப் படத்தைக் காட்டவில்லை, என்னிடம் அந்தப் படமே இல்லை என்கிறார்கள். உள்ளே நுழைந்தவர்களுக்கு தடை வாங்குவதற்கு உயர்நீதி மன்றத்திற்குப் போனார்கள். நம்முடைய கைகள் கட்டப்பட்டு விட்டன. காரணம், டெலிவிசன் புதிதாக வந்தது. அந்த டெலிவிசனிலே நம்முடைய தொலை தூரக் காட்சியை நடத்துகிற அந்த டெலிவிசன் நிலையம் இருக்கிறதே அவர்கள் தயாரித்து ஒளிபரப்புகிற காட்சிகளைத் தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதற்குத் தான் நமக்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. அதைப் போல ரேடியோ வைத்து இருந்தால் எந்த ஸ்டேசன் ஒளிபரப்புகிறதோ, அதைத் தான் கேட்க வேண்டும். புதிதாக நாமே ஒரு ஸ்டேசனை தயாரித்து ஒளிபரப்புகிற அதிகாரம் யாருக்கும் இல்லை. அதைப் போலத்தான் இந்த சென்னை தொலைக் காட்சி நிலையத்திலோ மற்றும் டெல்லியிலோ, அல்லது வேறு மாநிலங்களிலேயிருந்து - உங்களுக்குச் சக்தியிருந்தால் - இங்கே பக்கத்திலேயிருக்கிற இலங்கையிலோ, இருந்து காட்டப்படுகிற அந்தப் படங்களைப் பார்ப்பதற்குத்தான் நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்களும் அனுமதி தருகிறார்கள். அது கூட வெளிநாட்டுக் காட்சிகளை தடுக்கக்கூட இந்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, பார்க்க முடியாது. ஆனால், இப்படி டெலிவிஷன் வந்ததற்குப் பிறகு வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டர் என்று பெயர் கொண்ட ஒரு விஞ்ஞானக் கருவி வந்ததன் மூலமாக, இப்படித் திருட்டுத்தனமாக பதிவு செய்யப்பட்ட இந்த நாடாக்களின் மூலமாக, எந்தவிதமான அனுமதியும் பெறாமல் யாரிடத்திலும் சொல்லாமல், தவறான முறையிலே அந்த காட்சிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற அந்த முறையை தடுப்பதற்கு இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டத்திலே இடம் இல்லை.

அதற்குத்தான் இந்திய அரசு மட்டும் அல்ல, உலகம் முழுவதிலும் உள்ள அரசாங்கங்களும், இவர்களை எதிர்த்து இப்படித் திருட்டுத்தனமாக பதிவு செய்யும் தனிப்பட்ட நபர்களை எதிர்த்து சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஏனென்றால், கோடிக் கணக்கிலே டாலர்களை வெளிநாடுகளிலே திரைப்படத் துறையிலே முதலீடு செய்பவர்களை இவர்கள் உலகம் முழுவதும் ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, இங்கே கள்ளத்தனமாக இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற அந்த வீடியோ கேசட்டுகளைப் பயன்படுத்தி, இந்தப் புதிய விஞ்ஞான நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி, அவர்கள் நம்முடைய படங்களையும் அனுமதி இல்லாமல் போடுவதற்கு ஆரம்பித்தார்கள்.

பக்கத்திலே ஒரு திரை அரங்கம்—50, 60 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே மிகப்பெரிய வசதியான அரங்கத்தை—கட்டியிருக்கிறார்கள். நாம் கேட்கின்ற வசதிகளை அவர்கள் அங்கே வைத்து கட்ட

[திரு. ஆர் எம். வீரப்பன்]

[1984பிப்ரவரி 23]

வேண்டும். நாம் கேட்கின்றபடியெல்லாம் மக்களுக்கு வசதி செய்து தர வேண்டும். இவ்வளவு எல்லாம் செய்து, இவ்வளவு முதலீட்டிற்குப் பிறகு, பணம் செலவழித்து படம் எடுத்தவர்களுக்கும் படத்தை வாங்கியவர்களுக்கும் பணம் கொடுத்து கொண்டு வந்து படத்தைப் போட்டால், அந்தப் படம் ரிலீஸ் ஆவதற்கு முன்னாலேயே திருட்டுத்தனமாக வீடியோ கேசட்டுகளாக தயாரிக்கப்பட்டு வெளியே வந்து, 5 ரூபாய்க்கு டிகடையிலே போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இதிலே திரை அரங்கத்திற்கு நட்டம் வருவதற்காகவோ, அரசாங்கத்திற்கு கேளிக்கை வரி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதற்காகவோ பிரச்னை அல்ல.

இந்த முறையை நாம் அனுமதிக்கப் போகிறோமா? இந்த முறை நாட்டிலே வளர வேண்டும் என்று விரும்புகிறோமா? கள்ளக் கடத்தல் பொருள்கள் இந்த நாட்டிற்குள்ளே வரக்கூடாது. கலப்படப் பொருள்கள் இந்த நாட்டிலே உலவக் கூடாது என்று நாம் எண்ணுகின்ற நேரத்தில், அதற்கென தனிச் சட்டங்கள் கொண்டு வருகின்றபோது, இப்படி ஒரு விஞ்ஞான தன்மையை பயன்படுத்தி, கள்ளக் கடத்தலையும் கலப்படத்தையும் செய்து கொண்டிருக்கிற, ஒரு தொழிலை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதுதான் நம் முன்னாலே இருக்கின்ற கேள்வி.

அந்த அடிப்படையிலேதான் நாம் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில், இதை ஒரு திரைப்பட லைசன்ஸ் பெறுவதற்குள்ள எல்லா உரிமங்களையும் எல்லா நிபந்தனைகளையும் இதற்குள்ளே வைத்தால்தான், இவர்களை முதலிலே கட்டுப்படுத்த முடியும், கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளே கொண்டு வர முடியும் என்றுதான் அரசாங்கம் 1955-ஆம் ஆண்டு, தமிழ்நாடு சினிமா ரெகுலேஷன் ஆக்ட்டிலே இருக்கிற பிரிவுகளை அப்படியே சேர்த்திருக்கிறது.

இதற்குள்ள ஒரு அடிப்படை காரணம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சங்கரய்யா அவர்கள் கேட்டார்கள், அப்படியானால் இதை வளர்க்கப்போகிறீர்களா, ஆங்காங்கே மினி தியேட்டர்களை உருவாக்கப் போகிறீர்களா என்று கேட்டார். இன்றைக்கு நம்முடைய அரசின் நோக்கம் இதை உருவாக்க வேண்டும் என்பது அல்ல. இதை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்பது அல்ல. முதலில் இது தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

என்றைக்காவது ஒரு நாள் இந்த விஞ்ஞான வளர்ச்சி நம்மை ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கும்; அப்படி ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்குகிற போது முறையாக ஆக்கப்பட்டு அதற்குரிய கட்டுப்பாடுகள் செலுத்தப்படும்.

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

100 பேர்கள் சேர்ந்து உட்கார்ந்து பார்க்கும் வகையில் இதை நடத்தப்போவதாக சொல்லி அனுமதி பெற விண்ணப்பிக்கட்டும். அப்போது அவர்களைக் கேட்கலாம். எங்கே வைத்து நடத்தப் போகிறாய்? என்னென்ன கட்டணம் விதிக்கப்போகிறாய்? மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் கேட்டார், 'அவர்கள் என்ன கட்டணமா விதிக்கப்போகிறார்கள்' என்று. கட்டணம் என்பது எல்லாம், லைசென்சிங் கண்டிஷன் வருகிறபோது வரும். அனுமதிக்காக விண்ணப்பிக்கின்ற போது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கேட்பார்கள். என்ன கட்டணம் வைக்கப்போகிறாய். அதற்கு என்ன வசதி செய்யப்போகிறாய்? அப்படியானால், சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை எல்லாம் எப்படி? என்று கேட்டு அப்போது அவர் பார்த்துக் கொள்வார்.

இப்போது உத்திரப் பிரதேசத்திலே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள் இந்த வீடியோ வரக்கூடாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இவைகளெல்லாம் சேர்த்துத்தான், அங்கே அவர்கள் விண்ணப்பிக்கின்றபோது, இவர்களை கொஞ்சம் நிறுத்தி வைப்போம். தடைப்படுத்துவோம். தாமதப்படுத்துவோம். எங்கேயாவது தேவையானால் 1, ½ லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, கிராமப்புறங்களிலேயோ வேறு எங்கேயோ, திரை அரங்குகள் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அப்போது திரும்பவும் யோசித்து கொண்டு வருகிற நடவடிக்கைகளை தடுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் நாம் மேற்கொள்ளலாம்.

(நண்பகல் 12-00)

ஆனால் இப்போது இந்த விதிகளுக்குள்ளே வாருங்கள், என்கிறோம். அப்படி இந்த விதிகளுக்குள்ளே வருகிறபோது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்து விடுவார்கள். ஆகவே, இதிலே போடப்பட்டிருக்கிற அத்தனை விதிகளும், அத்தனை நிபந்தனைகளும், சட்டப் பிரிவுகளும் இவைகள் எல்லாம் பொது மக்களிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு தனியாக வீடியோ படத்தை போட்டு நடத்துகிறவர்களுக்குத்தானே, தவிர, வேறு அல்ல. நான் மிகத் தெளிவாக ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வீடுகளுக்குள் போட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற குடும்பங்களைத் துன்புறுத்துவதற்காக அல்ல. அதைத்தான் மிகத் தெளிவாக முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறோம். வீடுகளுக்குள்ளே போய் போலீஸ் அதிகாரி யாரிடத்திலேயிருந்து உரிமம் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்று சான்றிதழைக் கேட்பதற்கும் அதிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதே என்று நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் விதிகளை இயற்றி அவற்றை அமல்படுத்துகிற போது வீடுகளுக்குள் நுழைந்து கேட்பதை இப்போது, தற்காலிகமாக, அது எந்த அளவுக்கு துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படுகிறது—வீடுகள் என்ற பெயரால் விஷமிகள் உள்ளே நுழைந்துவிடுவார்கள். கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் நுழைந்துவிடுவார்கள், அங்கே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் என்னுடைய நண்பர்கள், சுற்றத்தார்கள் என்று சொல்வார்கள். ஆம்னி பஸ்ஸிலே போகிறவர்கள் எல்லாம்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 23]

டிரீஸ்ட்களாக இன்றைக்கும் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் எப்படி மீறப்படுகிறது என்று தெரிகிற காலத்திலே வேண்டுமானால் அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும். நான் இப்போதே மிகத் தெளிவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் இந்த மன்றத்தின் மூலம் இந்த நாட்டிற்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வீடுகளுக்குள்ளே படத்தைப் போட்டுப் பார்க்கிற சூழ்நிலை வருகின்றபோது அந்த உரிமம் யாரிடத்திலேயிருந்து பெற்றீர்கள் என்று கேட்கிற அந்தப் பிரிவைப் பொறுத்தவரை சர்க்கார் சமீப காலத்திலே அமல் நடத்தாது அதற்குத் தேவையான விதிகளை உருவாக்கும் என்பதை மிகத் தெளிவாக உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம், இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமே, பொது வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்தி பொது மக்களை ஏமாற்றி, சமுதாயத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிற கடத்தல்காரர்கள், அந்த சமுதாய விரோதிகள் இன்றைக்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அதிலே புழங்கிக் கொண்டு கொள்ளையடிக்கிறவர்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதுதானே தவிர வீடுகளுக்குள்ளே இந்த விஞ்ஞான வசதியைப் பயன்படுத்தி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்காக அல்ல.

இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள்.....

*திரு. துரை முருகன்: வீடுகளைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார்கள். அப்படியென்றால், இந்தச் சட்டத்திலிருந்து அந்த போர்ஷனை டெலிட் செய்துவிட்டால் தான் முடியும். நீங்கள் இங்கே வாக்குறுதி, செய்ய மாட்டோம் என்று கொடுத்துவிட்டீர்கள். ஆனால் போலீஸ் என்ன செய்வார்கள் என்றால்.....

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்கு விதிகளை உருவாக்கவிருக்கிறோம். விதிகளிலே ஒரு விதியாக நாங்கள் சேர்ப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். எப்போதும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கிற போது அந்த விதியினால் மாத்திரம் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது சட்ட உரிமை வேண்டும் என்று சொல்வார்களே தவிர, இப்போது சட்டத்திலே விதிகள் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்திலேயே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் அச்சப்பட்டார்களே, ஏன் அவர்களோடு மிகுந்த தோழமை கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலே நம்முடைய திரு. சங்கரய்யா அவர்களுக்கும் அச்சம் ஏற்பட்டதே..

.....

திரு. என். சங்கரய்யா: மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அப்படிப் பார்ப்பதில்லை. பிரச்சினைக்குப் பிரச்சினை பார்த்து எதிலே நியாயம் இருக்கிறதோ அதன்படி செய்யும். நாளைக்கு பஸ் நேஷனலைஸ் கொள்கையை அரசு கைவிட்

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. என். சங்கரய்யா]

டால் எல்லோரும் சேர்ந்து எதிர்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே நாங்கள் பிரச்சினையோடு அதைப் பார்ப்போமே தவிர தோழமை என்பது பிரச்சினையை வைத்துத்தான் தோழமை.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : ஆகவே அந்த விதிவிலக்கு அதிகாரத்தைக் கொண்டும் அந்த விதிகளைத் தளர்த்தி அந்தப் பிரிவைத் தளர்த்தி அரசாங்கம் ஆணையிடும். மிகத்தெளிவாகச் சொல்கிறேன், சமீப காலத்திலே இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வருகிற நேரத்திலே வீடுகளுக்குள் நுழைந்து பரிசோதிக்கிற அல்லது அதற்கு சான்றிதழ் இருக்கிறதா என்று கேட்கிற அந்தப் பிரிவைப் பொறுத்தவரையில் அரசு அமல் படுத்தாது என்பதை மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் இந்தச் சட்டத் தினுடைய அடிப்படைக் காரணத்தை நீங்கள் துரதிருஷ்டவசமாக சந்தேகப்படுகிறீர்கள். நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சந்தேகப் பட்டாலும் காரணம் இருக்கிறது. அவர்கள் சந்தேகப்பட்டே ஆகவேண்டும். சந்தேகப்படவில்லை யென்றால் எதிர்க்கட்சியாக இங்கே பணியாற்றி பெயர் எடுக்க முடியாது.

திரு. துரைமுருகன் : நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சந்தேகப்பட்டாக வேண்டும் என்று எங்கள் மீது திணிக்கப்பார்க்கிறார். சந்தேகப்படவேண்டும் என்பதல்ல. பிரச்சினை, மதிப்பிற்குரிய திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னதைப் போல் நியாயத்தைச் சொல்கிறோம். பதில் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் நீங்கள். உங்களுக்கே கூட தெரியாமல் சட்டத் துறையிலே அப்படிச் செய்துவிடுகிறார்கள். உதாரணத்திற்குப் பார்த்தால் இதிலே நீங்கள் போட்டிருக்கிற ரூவிலே வீடியோ லைசென்ஸ் அப்ளை செய்கிறவர்களுக்கு என்ன போடப்பட்டிருக்கிறது என்றால், Have you any previous experience in the line of giving exhibition of film on the Television Screen? என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. லைசென்ஸ் கேட்கிறவர்களுக்கு 3 வருடம் பிரிவியஸ் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இருக்கிறதா என்று கேட்கிறீர்கள். லைசென்ஸே இப்போது தானே கொடுக்கப்போகிறீர்கள். எப்படி எக்ஸ்பீரியன்ஸ் வரும். இதற்கு முன்னாள் ஸுயிசைட் பண்ணியிருக்கிறாயா என்று கேட்க முடியுமா? அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். நீங்கள் அல்ல, யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் நிர்வாகத்திலே செய்து விடுவார்கள். இன்னொன்றைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். 21 வயது என்றால் எனக்குப் புரிகிறது. 18 வயது என்றால் பஞ்சாயத்துக்கு ஒட்டுப் போடுகிற வயது, எனக்குப் புரிகிறது. ஆனால் இந்த ரூவிலே 20 வயது என்று ஆக்கியிருக்கிறீர்களே 18-ம் இல்லாமல் 21-ம் இல்லாமல் 20 ஆக்கியிருக்கிறீர்களே, இது என்ன வீடியோ வயதா? ஆகவே சந்தேகப்படுகிறோம், அமைச்சர் அவர்கள் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1984 பப்ரவரி 23]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சந்தேகம், ஐயப்பாடு இல்லை என்றால் அதற்காக மகிழ்ச்சி, நன்றியும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே தேவையில்லாத இந்த சந்தேகத்தை எதற்கு கொண்டுவந்து இருக்கிறீர்கள்., எதற்கு கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள் என்று நிழலைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தயவு செய்து நாட்டில் நடக்கின்ற நிஜங்களைப் பாருங்கள். இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் எவ்வளவு கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அருள் கூர்ந்து பாருங்கள். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு நான் இந்த அறிக்கையை காட்டுகிறேன். இது ஸ்கீரின் பத்திரிகை. இதில் இந்தியாவில் இருக்கிற தலைச்சிறந்த இசை வல்லுநர்கள். கவிதை இயற்றும்பவர்கள், இந்த துறையில் ஈடுபட்டு இருக்கிற டாக்டர் எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி; லதா மங்கேஸ்கரிடமிருந்து தொடங்கி இந்த நாடு முழுவதும் இருக்கிறவர்கள் எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள், இசையைக் காப்பாற்றுங்கள், இந்த இசைத் திருட்டிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள் என்ற வேண்டுகோளை விட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதன் மூலம் இது எந்த எந்த அளவுக்கு எந்த எந்த துறையை இது பாம்படுத்தி இருக்கிறது. அவர்களுடைய நியாயமான தொழிலை பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்களை அழித்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அருள் கூர்ந்து இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள்.

ஆகவே விதி விலக்கு அதிகாரத்தை ஏதோ தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது, வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்த சட்டம் வருகிற போதும் அந்த விதி விலக்கு அதிகாரம் அதிலே இணைக்கப் படுகிறது. அது பரம்பரை பரம்பரையாக நடந்து வருகிற ஒன்று என்பதை நான் அருள் கூர்ந்து உங்களிடத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சரி, நாங்கள் நடத்துகிற நிகழ்ச்சிகளை எடுத்து அதை போட்டுப்பார்த்தால் அதையும் வந்து பறிப்பீர்களாம் என்று கேட்கிறார்கள். தயவு செய்து நீங்கள் இந்தச் சட்டத்தினுடைய தலைப்பே திரைப்படம் காட்டுவதை ஒழுங்குப்படுத்துகிற சட்டம் தான். திரைப்படம் என்றால் நம்முடைய கல்யாணம் நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளை அல்லது மாநாட்டை அல்லது வேறு பல நிகழ்ச்சிகளை எடுத்து போட்டுப் பார்க்கிற அந்த தலைப்புக்குள் வரவில்லை.

இன்றைக்கு இந்தியாவில் மத்திய அரசால் நிறைவேற்றப் பட்ட Cinemotograph Act படியும், அல்லது சென்சார் சட்டத்தின்படியும், அல்லது மாநில அரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

Cinema Regulation Act படியும் இது சினிமா என்றால் திரைப்படம் என்றால் அந்த விதிக்குள் வருவதுதான் பொருந்துமே தவிர தேவையில்லாமல் நாமே அச்சத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது இல்லை என்பதை நான் அருள் கூர்ந்து தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சமுதாய விரோதிகளின் கையில் மிகப்பெரிய தொழில் சிக்கிக் கொண்டு அழிகிற சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. எப்படி கள்ளக்கடத்தல் சாமான்கள் பிடிப்பது இங்கே வழக்கமாக இருக்கிறதோ, கள்ளக்கடத்தல் சாமான்களை கொண்டு வருவது குற்றமாக கருதப்படுகிறதோ, கள்ளக்கடத்தல் சாமான்களை வைத்து இருப்பது குற்றமாக கருதப்படுகிறதோ அதைப் போலதான் இந்த உரிமத்தைப் பற்றிய சான்றிதழ் பொருந்தும். அதிலே சிக்கல்கள் இருக்குமானால் நாம் அதை பரிசீலிக்கிறோம் விதிகள் உருவாக்குகிற போது அந்த சிக்கல்களை தவிர்க்கலாம். இங்கே சில பத்திரிகைகளில் கூட அந்த வீடியோ லைப்ரரிக்காரர்களுக்காக வரிந்து வரிந்து கட்டிக் கொண்டு கட்டுரைகளும், செய்திகளும் எல்லாம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடியோ லைப்ரரிக்காரர்கள் முக்கியமாக இருக்கிறார்கள், இந்த நாட்டு மக்கள் அவ்வளவு முக்கியமாக இல்லை. காரணம் வீடியோ லைப்ரரிக்காரர்கள் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கில் கோடிக்கணக்கில் முதலீடு செய்து வியாபாரம் செய்கிறவர்கள். அந்த ஏழை எளியவன் அவன் காட்டுகிற ஏதோ ஒரு படத்திற்கு கையில் இருக்கிற 20 ரூபாய் 30 ரூபாயை கொடுத்துக் கொண்டு அலைந்து கொண்டு திரிகிறான். ஆகவே அந்த கட்டுரையை எழுதுகின்ற பத்திரிகைகள் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய சட்ட மேதைகள் போல் இருந்து கொண்டு விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குள்ள உரிமை. அந்த உரிமை எங்கே போய் நிற்கிறது, என்பதைத் தான் காலையிலேயே நாம் பார்த்தோம். ஆனால் தனக்கு என்று வந்தால் தான் தலை வலியும், ஜூரமும் என்பதைப் போல சட்டமன்றத்தை வந்து தாக்குகிற போது அது நம்முடைய கவனத்திற்கு வருகிறது.

(பிற்பகல் 12-10)

மற்ற நேரங்களில் இதை விட்டு விடுகிறோம். ஆகவே, இன்றைக்கு வீடியோ லைப்ரரி நடத்துபவர்களுக்கு வாதாடுகின்றவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு சிறு கடைதானே வைத்திருக்கிறார்கள், அதற்குள்ளே என்ன தேடுவார்கள் என்று கேட்டால், கடைக்குள்ளேதானே கோடிக் கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள கள்ளச் சாமான்கள் இருக்கின்றன; கடைக்குள்ளேதானே இவ்வளவு வியாபாரமும் செய்யப்படுகின்றது.

ஆகவே, அங்கே உள்ள வீடியோ கேசட்டுகளுக்கு யாரிடத்திலேயிருந்து உரிமம் பெறப்பட்டது என்று அதைக் கேட்கவில்லை என்றால் எப்படி முடியும்? உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 23]

எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்கள் கச்சேரி செய்கிறார்கள். அதை வீடியோ கேசட்டுகளில் பதிவு செய்து கொண்டு அதை 50,000 பிரதிகள் போட்டு விற்றால் யாருக்கு நஷ்டம், யாருக்கு இலாபம் அவர்கள் யாரிடத்தில் அனுமதி கேட்பார்கள்?

அகில இந்திய வானொலி நிலையத்திற்கும் டாக்டர் எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு கருத்து வேறுபாட்டின் காரணத்தால் அந்த வானொலி நிலையத்தில் பாடுவதில்லை என்று அவர்கள் முடிவெடுத்தார்கள். பாடப்போவதில்லை என்று முடிவெடுத்தார்கள் ஆனால் இப்பொழுது பாடுகிறார்களா இல்லையா என்பது தெரியாது. அப்படி முடிவெடுத்திருந்த எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்கள் ஒரு கல்யாண வீட்டிலே கச்சேரி செய்தால், கல்யாண வீட்டுக்காரர் அந்த வீட்டு திருமண நிகழ்ச்சிகளை வீடியோ செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். கல்யாண வீட்டுக்காரரே இயந்திரங்களை வைத்து எடுப்பதில்லை. இம்மாதிரி வீடியோ லைப்ரரி வைத்திருப்பவர்களை பணம் கொடுத்து எடுக்கச் சொல்கிறார். அப்படிப் படம் எடுக்கின்றவர்கள், அவர்கள் கச்சேரி நிகழ்ச்சிகளை அந்தக் கல்யாண வீட்டுக் காரருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவசியமில்லை. அவர்களுக்குக் கல்யாண நிகழ்ச்சிதானே வேண்டும் என்று கேட்டு விட்டு, அதை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு, எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி யின் கச்சேரியை வீடியோ கேசட் மூலம் எடுத்து தாங்கள் கொண்டு போய் இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் பிரதிகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். இப்படி எம். எஸ். சுப்புலட்சுமிக்கு அவர்களின் கச்சேரிக்கு உள்ள மாண்பை, மதிப்பைக் கேவலப்படுத்தி, ஏமாற்றிச் செய்வது சரியாக இருக்குமா? உதாரணத்திற்காக நான் அவர்களின் பெயரைச் சொன்னேன். அதைத்தான் வேண்டுகோளாக இந்தியா முழுவதும் இருக்கின்ற இசை வல்லுநர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு இன்றைக்கு கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி வருகிறபோது அந்தக் கச்சேரியை வீடியோ கேசட்டில் பதிவு செய்து, விற்கின்ற பொழுது விற்கலாம், வாடகைக்கு விடலாம் என்றால் அவர்கள் எங்கே சான்றிதழ் வாங்கினார்கள்? எங்கே உரிமம் வாங்கினார்கள்?

திரையரங்குகளுக்கு அருகிலேயே வீடியோக்கள் மூலமாகத் திரைப்படங்களைப் போடுகிறார்கள்? அவர்களிடம் அந்தச் சான்றை எப்படிக் கேட்காமல் இருப்பது?

மத்திய அரசாங்கத்தின் உரிமையில் எப்படி நீங்கள் தலையிடலாம் என்று, மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்திலிருந்து மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமைகளைக் கேட்டுப் போராட வேண்டும், மாநில சுயாட்சி வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லுகின்ற நம் முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறையோடு மத்திய அரசாங்கத்திற்காக வா தாடுகிறார்கள். அதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நமக்கு அதிகாரங்கள் இல்லை என்றால், அந்த அதிகாரங்களைக் கேட்டுக் பெற வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால் அதை என்னால் புரிந்து கொண்டிருக்க முடியும்.

1984 பிப்ரவரி 23] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

நான் தெளிவுபடுத்துகிறேன். காப்பிரைட் கூட இப்பொழுது மத்திய சர்க்காருடைய அந்த எல்லைக்கு உட்பட்ட சட்டம்தான் அது தெரியாமல் நாங்கள் சட்டம் கொண்டு வரவில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே; நான் அமைச்சரைப் பார்த்துத் தவறான கேள்வியைக் கேட்க விரும்பவில்லை அல்லது அவரைத் தவறான திசைக்குத் திருப்பவில்லை. தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன்.

எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்கள் ஒரு கச்சேரியை கல்யாண வீட்டிலே செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை வீடியோ எடுத்து 5,000 பிரதிகள், 4,000 பிரதிகள் என்று எடுத்து இலட்சக் கணக்கில் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்றால், அதற்கு யார் பொறுப்பு?

நான் சொல்வது கச்சேரி செய்கின்ற எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்களோ அல்லது வேறு வித்வான்களோ, யாராக இருந்தாலும் என்னைப் படம் எடுத்து விற்று விடுகிறீர்கள், ஆகவே கச்சேரி செய்யும் பொழுது வீடியோ எடுக்கக் கூடாது என்று கண்டிஷன் போடலாமே.

அடுத்து, காப்பி ரைட் உரிமையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். மாநில சுயாட்சி கேட்பவர்கள், அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்பவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்களே என்று அமைச்சரவர்கள் கேட்டார்கள். மாநில சுயாட்சியோ அல்லது அதிக அதிகாரங்களோ போராடித்தான் பெற வேண்டுமே தவிர, தனாகவே எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது; அது என்க்ரொச்மென்ட்டாக ஆகிவிடும்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதைத்தான் சொல்ல வந்தேன். அதாவது இருக்கின்ற அதிகாரத்தை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு நாம் நொண்டியாக இருப்போம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னால் அதை என்னாலே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. காப்பிரைட் என்பது அவர்களுக்குத்தான் இருக்கின்றது. ஆனால் காப்பி ரைட் ஆக்டின் கீழே நீங்கள் உரிமம் வைத்திருக்கிறீர்களா சான் றிதழை வைத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்கின்ற உரிமையை மத்திய சர்க்கார் நமக்கு வழங்கி இருக்கின்றது. அதாவது சென்சார் செய்வது மத்திய சர்க்கார்தான். ஆனால் சென்சார் செய்யப்பட்ட படம் தான் ஒடுகின்றதா என்று கண்காணிக் கின்ற அதிகாரம் மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கின்றது. அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அதிகாரத்திற்கு போகவில்லை, அதாவது காப்பி ரைட் என்பது மத்திய அரசினுடையதுதான். அந்த காப்பி ரைட் ஆக்டின்படி உரிமம் வைத்திருக்கிறீர்களா என்றுதான் நாம் கேட்கிறோமே தவிர, அதற்கும் மேலாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாம் போகவில்லை. நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 23]

மத்திய அரசுக்கும் நாங்கள் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம். நம்முடைய மத்திய செய்தி ஒலி பரப்புத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிக விரைவிலே இதற்கான ஒரு சட்டத்தை அகில இந்திய அளவில் கொண்டுவருவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அவையின் மூலமாக ஒன்றைச் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முதலிலே இங்கே திருட்டுத் தனமாக இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற அந்த வீடியோ பைரசி என்று அழைக்கப்படுகின்ற நிலைமையைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

அதைப் போலவே இங்கே இறக்குமதி செய்யப்படுகின்ற இந்த வீடியோ டெக் என்று அழைக்கப்படுகின்ற கருவிகள் தனிப்பட்டவர்களின் உபயோகத்திற்காகத்தான் வரவேண்டுமே தவிர கம்ப்ளீயல் பரப்பலிக்காக வரக்கூடாது என்ற நிபந்தனையோடு தான் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, உள்ளே பாம்பை விட்டு விட்டு அது எப்போது கடிக்கும் என்று இரவு பூராவும் காவல் காக்கின்ற வேலையைத் தயவுசெய்து மாநில அரசுக்கு ஏற்படுத்தாதீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் நான் சொன்னேன். அவர்கள் அனுமதித்து விட்டதற்குப் பிறகு நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நீங்கள் ஏன் அனுமதிக்கிறீர்கள்? இவ்வளவு கொடுமைகளைச் செய்யக் கூடியவர்களை, நூற்றுக்கணக்கான பேர்களை அனுமதிப்பதற்காக நீங்கள் ஏன் ஏற்பாடு செய்கிறீர்கள்? வீடுகளைத் தவிர வேறு எங்குமே இப்படிக் காட்டக் கூடாது என்று நீங்கள் ஏன் சட்டம் கொண்டு வரக் கூடாது என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே வந்ததற்குப் பிறகுதான் தீவிரமான காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறுகின்ற போது நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ ஏன் அவர்களுக்காக இங்கே வாதாடுகிறார் என்பதைப்பற்றித்தான் யோசிக்க வேண்டியிருக்கின்றது (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோரும் ஒன்றாக எழுந்து பேச முற்படக் கூடாது. ஒவ்வொருவராகப் பேசுங்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இங்கே இவ்வளவு விவாதம் நடக்கின்றது. இதிலே கடுமையான பாதிப்புக்கள் இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்கின்ற போது இங்கே நோக்கங்கள் கற்பிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த வீடியோ தயார் பண்ணுகின்ற பொறுப்பு

1984 பிப்ரவரி 23]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

பினைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தின் ஏஜன்சி மூலம் தான் செய்ய வேண்டும் என்ற வகையிலே மத்திய சர்க்காரிடத்திலே நீங்கள் வற்புறுத்துவீர்களேயானால் அது சரியாக இருக்கும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எதைத் தீய விஷயங்கள் என்று சொல்கிறார்களோ அந்தத் தீய விஷயங்கள் பரவுவதற்காக நூற்றுக் கணக்கான இடங்களில் லைசன்ஸ் கொடுக்க ஏன் நீங்கள் ஏற்பாடு செய்கிறீர்கள் என்பதைத்தான் நான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தீய விஷயங்கள் பரவுவதற்கு லைசன்ஸ் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் லைசன்சு-க்குள்ளே வந்து விட்டால் நம் முடைய கண்காணிப்புக்குள்ளே உட்படுத்தப்படுவார்கள். அது தான் பிரச்சினை. இல்லை என்றால் உள்ளே நுழைய முடியவில்லை; அதிகாரம் இல்லை; சட்டம் இல்லை. ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலையில் சமுதாயத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற தீய நோய் போன்ற, கொள்ளை நோய் போன்ற வீடியோ பைரசி என்று சொல்லப்படுகின்ற சமுதாய விரோதமான காரியத்தைத் தடுப்பதற்காகத்தான் இந்த சட்ட முன்வடிவு வந்திருக்கின்றது. எனவே வீடுகளுக்குள்ளே ஒழுங்காக, முறையாக சட்டத்திற்கு உட்பட்டு படம் போடுபவர்கள் யாரும் அஞ்சத் தேவையில்லை. சட்டத்தை மீறுகின்றவர்கள் தான் சட்டத்தை தன் கையிலே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற தைரியம் படைத்தவர்கள்தான் இன்றைக்கு எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றிய தவறான கருத்துக்களை யார் கொண்டிருந்தாலும், அப்படி கருதிக் கொண்டிருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் அதை விட்டு விட வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும், அல்லது வேறு எந்த காரணங்களுக்காகவும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்படவில்லை.

பரவிக் கொண்டிருக்கின்ற, அழிவைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற கொள்ளை நோய் போன்ற இந்த வீடியோ பைரசி என்கின்ற அந்த வியாபாரத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். சமுதாயத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நோயைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே நடைமுறையிலே இதிலே ஏதாவது சிக்கல்கள் தோன்றினால் அதற்கான விதிகளை உருவாக்கி இருக்கிறோம். தேவைப்பட்டால் அந்த விதிகளிலே மேலும் விதிகளைச் சேர்ப்பதற்கு அரசு தயாராக இருக்கின்றது. எந்தவிதமான சங்கடங்கள் வந்தாலும் அதாவது நியாயமானவர்களுக்குப் பரிகாரம் காண்பதற்கு அரசு தயாராக இருக்கின்றது.

எனவே இந்த நாட்டையே அழித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு கொடுமையான காரியத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்குத் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் வழக்கம் போல் முன் மாதிரியாக இப்படி ஒரு சட்ட முன் வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. நாடு முழு

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1984 பிப்ரவரி 23]

வதும் உள்ள மாநிலங்கள் வகை, வகையான, சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை இயற்றவில்லை. அங்கே தனித்தனியாக வெவ்வேறு முறையிலே தடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றுவரை அங்கே முழுமையாகத் தடுக்க முடியாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வளர் கிற விஞ்ஞானத்தையும் நாம் நிறுத்த முடியாது. ஆனால் விஞ்ஞானத்தைப் பயன்படுத்தி அழிவுப் பாதையிலே இழுக்கிறவர்களைத் தடுத்தி நிறுத்தியாக வேண்டும். அதற்கு இந்த அவை ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு வேறு எந்த நோக்கத்திலும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்படவில்லை. குறிப்பாகவும் இறுதியாகவும் சொல்கிறேன், வீடுகளுக்குள்ளே நுழைந்து அந்த உரிமம் பெற்றிருக்கிறார்களா என்று அந்த அனுமதியைக் கேட்பதிலிருந்து தேவையான விதிவிலக்கை அரசு விதிகளிலே சேர்க்கும் என்று தெரிவித்து, இந்த சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

(முற்பகல் 12-20)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு தொலைக்காட்சியில் வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டர்கள் மூலம் (காணொலிச் சுருள் பேழை) திரைப் படங்கள் காட்டுதல் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 8/1984) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 8 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “பிரிவு 9 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன் :

“பிரிவு 9-இல் உட்பிரிவு (1) (பி) பிரிவு நீக்கப்பட வேண்டும். நீக்கப்படுவதால் அப் பிரிவில் தேவையான மாறுதல்கள் செய்யப்பட வேண்டும்.”

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. சித்தன் அவர்கள் மொழிந்ததை நான் வழி மொழிகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கிட்டத்தட்ட எதிர் வரிசையிலே இருக்கிற அத்தனை கட்சிகளும் இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் மீது பேசி

1984 பிப்ரவரி 23]

இருக்கின்றோம். எங்களுக்கு இருக்கின்ற ஐயங்களையும் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிற 9 (1) உட் பிரிவை அரசாங்க அதிகாரிகள் அமுல் படுத்தமாட்டார்கள் என்று வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிற காரணத்தாலே இந்தப் பிரிவு நீக்கப்பட வேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தத்தினை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிற அந்த ஐயப்பாட்டை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறேனே தவிர, அந்த விதி ஏன் இருக்கிறது என்பதற்கான காரணத்தைச் சொல்லியாக வேண்டும். அதைத்தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன். வீடு என்றால் யார் வீடு என்பதே இல்லாமல் போய் விடும். வீடுகளில், குடும்பங்களாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு, அரசாங்கம் அந்த விதியைப் பொறுத்தவரை, பரிசீலித்து விதிவிலக்கு அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால், அந்த விதி விலக்கு அளிக்கும்போது எப்படிப்பட்ட வீடுகள் என்றெல்லாம் நாம் வரைமுறைப் படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால், அந்தச் சட்டப் பிரிவு இல்லையென்றால் இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சமுதாய விரோதிகள் வீடுகள் என்று உருவாக்கினால், உறவுகள் என்று உருவாக்கினால், அதற்குள்ளே நாம் நுழைய முடியாது. அருள் கூர்ந்து அதற்கு விதிவிலக்குக் கேட்கும்போது, வீடு என்பதை வரைமுறைப்படுத்தி விட்டு வீடுகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். வீடுகளுக்குள்ளே நுழைந்து அந்த உரிமம் கேட்கிற பிரிவுகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது.

THIRU N. S. V. CHITHAN : I press my amend nent.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “பிரிவு 9 இல் உட்பிரிவு (1) (பி) பிரிவு நீக்கப்பட வேண்டும். நீக்கப்படுவதால் அப்பிரிவில் தேவையான மாறுதல்கள் செய்யப்பட வேண்டும்”.

திருத்தம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றதாக அறிவிக்கப்பெற்றது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, நான் எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு நடைபெற வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

(வாக்குகள் எண்ணிக் கணிக்கப் பெறுவதற்காக மணியடிக்கப் பெற்றது.)

திரு. துரைமுருகன் : பெல் அடித்து நின்ற பிறகு இரண்டு உறுப்பினர்கள் உள்ளே நுழைகிறார்களே, பெல் நின்ற பிறகு அவர்களை அலவ் செய்யக் கூடாது.

[1984 பிப்ரவரி 23]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கதவை மூடுவதற்கு உத்தரவிட்ட பிறகு தான் யாரும் உள்ளே வரக் கூடாது. நீங்கள் இன்னும் கதவை மூட உத்தரவிடவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கதவை மூடுவதற்கு நான் இன்னும் உத்தரவிடவில்லை. நான் கதவை மூடுவதற்கு உத்தரவிட்டு, கதவு மூடியதற்கு பின்னால்தான் யாரும் உள்ளே வரக் கூடாது. இப்போது கதவை மூட உத்தரவிடுகிறேன். (கதவுகள் மூடப்பெற்றன.)

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, வாக்குகள் எண்ணிக் கணிக்கப் பெற்றன. (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை).

ஆதரித்தோர்		43
எதிர்த்தோர்		91
நடுநிலை வகித்தோர்		1

திருத்தத்திற்கு எதிராக 48 வாக்குகள் அதிகமாக கிடைத்துள்ளதால் திருத்தம் தோல்வியுற்றது.

எதிர்த்தோர்.

1. திரு. இரா. மணிமாறன்.
2. திரு. பி. எச். பாண்டியன்.
3. திரு. சி. வி. வேலப்பன்.
4. திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்.
5. திரு. எஸ். எஸ். இராசேந்திரன்.
6. திரு. ச. அங்குசாமி.
7. திரு. கே. எம். அப்துல் ரசாக்.
8. திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்.
9. திரு. மே. அ. இராசகுமார்.
10. திரு. த. இராமசாமி.
11. திரு. இ. இராமசுப்பிரமணியம்.
12. டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்.
13. திரு. ம. கண்ணன்.
14. திரு. கே. ஆர். கணபதி.
15. மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்.
16. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்.
17. மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்.

1984 பிப்ரவரி 23]

எதிர்த்தோர்—தொடர்ச்சி.

18. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி.
19. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்.
20. மாண்புமிகு திரு. எஸ். என். இராசேந்திரன்.
21. மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கோவேந்தன்.
22. மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்.
23. மாண்புமிகு திருமதி விஜயலட்சுமி பழனிசாமி.
24. திரு. இ. கணேசன்.
25. திரு. சி. கணேசன்.
26. திரு. கா. வே. கந்தசாமி.
27. திரு. பி. கந்தசாமி.
28. திரு. பெ. கலியமூர்த்தி.
29. திரு. அ. கலையரசன்.
30. திரு. கா. கோ. கிருஷ்ணசாமி.
31. திரு. ஜி. கிருஷ்ணராஜ்.
32. திரு. என். குப்புசாமி.
33. திரு. செ. குப்புசாமி.
34. திரு. ப. குருசாமி.
35. திரு. எம். அண்ணா தாசன்.
36. திரு. நா. குலசேகரபாண்டியன்.
37. திரு. இரா. அமிர்தராஜ்.
38. திரு. சி. கோபால்.
39. திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்.
40. திரு. ஆர். சக்ரபாணி.
41. திரு. இரா. சண்முகம்.
42. திரு. சி. சபாபதி.
43. திரு. சீ. சிவப்பிரகாசம்.
44. திரு. மு. சிவபெருமான்.
45. திரு. எம். சின்னசாமி.
46. மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து.
47. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்.
48. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு.
49. மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி.
50. மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு.
51. மாண்புமிகு திரு. இரா. அருணாசலம்.
52. திருமதி மார்கரெட் எலிசபெத் பிலிப்ஸ்.

[1984 பிப்ரவரி 23]

எதிர்த்தேர்—தொடர்ச்சி.

53. திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன்.
54. திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன்.
55. திரு. செ. செம்மலை.
56. திரு. ப. செ. சென்னிமலை என்கிற கந்தசாமி.
57. திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்.
58. திரு. கே. செளந்திரராசன்.
59. திரு. ஏ. தங்கராசு.
60. திரு. ஆர். தவசி.
61. திரு. இரா. தாமரைக்கனி.
62. திரு. பெ. திருமாறன்.
63. திரு. இரா. திருமான்.
64. திரு. கே. உச்சி,
65. திரு. பூ. மு. நரசிம்மன்.
66. திரு. செ. பட்டாபிராமன்.
67. திரு. சு. பழனிசாமி.
68. திரு. சு. பாலகிருஷ்ணன்.
69. திரு. சு. பாலசுப்பிரமணியம்.
70. திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்.
71. திரு. ஏ. பெரியசாமி.
72. திரு. என். பெருமாள்.
73. திரு. ரா. கு. பெருமாள்.
74. திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம்.
75. திரு. த. மாரிமுத்து.
76. திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்.
77. திரு. இரா. முத்தையா.
78. திரு. பி. சட்டநாதகரையாசாமி.
79. திரு. ஜி. மூர்த்தி.
80. திரு. ஆர். ரங்கசாமி.
81. திரு. மி. வினசென்ட்.
82. திரு. பி. எம். வெங்கடேசன்.
83. திரு. கோ. விஸ்வநாதன்.
84. திரு. த. வீராசாமி.
85. திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்.
86. திரு. மா. சுப்பிரமணியன்.
87. திரு. ப. வெங்கட்டசுப்பிரமணியம்.

1984 பிப்ரவரி 23]

எதிர்த்தோர்—தொடர்ச்சி.

88. திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி.
89. திரு. எஸ். ஜகத்ரட்சகன்.
90. திரு. ஆனூர் பு. கோ. ஜெகதீசன்.
91. திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்.

ஆதரித்தோர்.

1. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
2. திரு. ப. நெடுமாறன்.
3. திரு. தி. கா. நல்லப்பன்.
4. திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்.
5. திரு. எஸ். என். இராமசாமி.
6. திரு. ஏ. சாகுல் அமீது.
7. திரு. செ. சிவசாமி.
8. திரு. மு. அப்பாதுரை.
9. திரு. என். பழனிவேல்.
10. திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்.
11. திரு. எம். ஆறுமுகம்.
12. திரு. டி. மணி.
13. திரு. ஏ. டி. கருப்பையா.
14. திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்.
15. திரு. என். சங்கரய்யா.
16. திரு. ரா. உமாநாத்.
17. திரு. எல். பலராமன்.
18. திரு. நா. சுந்தரராஜ்.
19. திரு. சு. பாலன்.
20. திரு. துரைமுருகன்.
21. திரு. கு. ரமணி.
22. திரு. என். வரதராசன்.
23. திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்.
24. திரு. செ. சொக்கலிங்கம்.
25. திரு. ஜே. எஸ். இராசு.
26. திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்.
27. திரு. ஆர். சுந்தரமூர்த்தி.
28. திரு. த. வேணுகோபால்.
29. திரு. அ. ரகுமான்கான்.

[1984 பிப்ரவரி 23]

ஆதரித்தோர்—தொடர்ச்சி.

30. திரு. எம். செல்லமுத்து.
31. திரு. ப. பொன்னுரங்கம்.
32. திரு. து. புருஷோத்தமன்.
33. திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்.
34. திரு. கு. பா. பழனியப்பன்
35. திரு. என். வி. என். சோமு.
36. திரு. சித. சிதம்பரம்.
37. திரு. எல். இளையபெருமாள்.
38. டாக்டர் கே. செளரிராஜன்.
39. திருமதி. டி. யசோதா.
40. திரு. கே. கல்லன்.
41. திரு. கே. எம். தங்கமணி.
42. திரு. ப. தீர்த்தராமன்.
43. திரு. கே. நாராயணசாமி.

நடுநிலை வகித்தோர்.

1. திரு. பி. முகமது இஸ்மாயில்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ளக் கேள்வி : “பிரிவு 9 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, பிரிவு 9 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற்றது.

[பிற்பகல் 12-40]

பிரிவுகள் 10 முதல் 26 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் —

“தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு தொலைக்காட்சியில் வீடியோ கேசட் ரெக்கார்டர்கள் மூலம் (காணொலிச் சுருள் பேழை) திரைப்படங்கள் காட்டுதல் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 8/1984) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

1984 பிப்ரவரி 23]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

8. அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று கூடிய அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளின்படி, பேரவையின் அலுவல்கள் கீழ்க்கண்டவாறு மாற்றியமைக்கப்படுகிறது என்பதைப் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன்.

24 — 2 — 1984 (1) வினாக்கள்-விடைகள் நேரம் இல்லை.

(2) அரசினர் தனித்தீர்மானமும், அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

(3) தேவையிருப்பின், பேரவை மாலையில் கூடும்.

பேரவை 24 — 2 — 1984 அன்று ஒத்திவைக்கப்பெறும்.

7. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—(தொடர்ச்சி).

(ஆ) திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு 1984.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1984)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

இந்தச் சட்டமுன்வடிவு இங்கே தம்மிலும், ஆங்கிலத்திலும் வைக்கப்பெற்று இருக்கிறது. அதிலே தமிழ் படிவத்திலே ஒரு சிறிய திருத்தம் இருக்கிறது. அதைத் தங்கள் மூலம் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தச் சட்டத்தின் காரண-நோக்க விளக்கத்தில் “ஒரு ஆண்டில் 9 மாதங்களுக்கு மேற்படாத கால அளவிற்கு” என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, “ஒராண்டில் 9 மாதங்களேனும்” என்று அச்சடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, “ஒரு ஆண்டில் 9 மாதங்களுக்கு மேற்படாத கால அளவிற்கு” என்று அதைத் திருத்திப் படிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*1984 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 18-ம் தேதியே தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.